

Es.S.M.Y:n johtokunnalle

7/4 1927.

Perniön esihistoriallisten löytöjen ja kiinteiden mui-
naisjäännösten luetteloiminen.

H. Salmo.

Jäljennös kair. Karl Jankoska.

Es-S.M.Yⁿ johokunnolle

7/4 1927.

Pernón antihistoriallisten löytöjä ja künneiden minnaigáanostan luetteloiminen.

H. F. Salomon.

Sakkosellinen kyläluettelo.

Siunt:

Saljoki	1-11.
Simontappo	12.
Alaspääkylä (Kirkonjoen varrella)	13.
Sopalahti	14.
Ateljouskylä	15-16.
Ervälänkylä	17.
Friilla (= Wüsmuin kartano)	18.
Ilaarta	19.
Ilaaristonkylä	20.
Iluhti	21-26.
Ilämäenkylä	27.
Iso-Kestrekkki (Stora-Gåsterby)	28.
Kakola	29.
Kanturpööle	30.
Ketunpööle	31-33.
Kirjakkala	34.
Kirkonkylä	35-36.
Kivelä	37-39.
Knaapila (= Ylä-Knaapila)	40-46.
Koila (= Skorla)	47.
Koivisto	48.

Korttila
 Koskonkylä (= Koskin tehdas)
 Kouvolan kylä (= Kovamäki)
 Tuhmisi
 Tumionpää
 Tyynämäki
 Laiterankylä
 Lapparankylä
 Latokartano (= Nåse -gård)
 Lehtimäty
 Lemmu
 Lüri
 Lupaja
 Lövöle
 Nakarlankylä
 Mathilde dal
 Merihuhti
 Nussaari
 Målkilä
 Nokoisenkylä (= Noko)
 Nurkkila
 Nåse -gård (= Latokartano)

sivut:
 49-52.
 53.
 54.
 55-59.
 60.
 61-64.
 65.
 66-67.
 68.
 69-70.
 71-84.
 85.
 86-96.
 97.
 98.
 99.
 100.
 101.
 102.
 103.
 104.
 68.

Paaskylä
 Ponttilankylä (Målkilästä länteen)
 Pohjankylä
 Skövila (= Koila)
 Sonnijärvenkylä
 Stora -Gästgärd (= Iso - Testrekkki)
 Suomukylä
 Tikkala
 Torkkila
 Tuohitonkylä
 Wijmoen kartano (= Frilla)
 Yliskylä
 Ylä - Kraasila (= Kraasila)
 Oyrilänkylä

sivut:
 105-107.
 108-112.
 113-115.
 116-119.
 120-132.
 133.
 134-135.
 136-142.
 143.
 143-144.
 145-146.
 145-146.

Toiminta- ja morkkien selostus.

Kováällä 1926 sai vallekin joitllaanut
Iuomen Muinaismuistoyhdistykseltä
Smk. 1500:- esihistoriallisten löytöjen ja
küntuiden muinaisjäämörön luettelo
toimiseksi Pernön pitäjässä (T.L.) - Tehtä-
vän koetin suorittaa mikäli siihen
kykenee. - Tarkokunnan loppupuolella
aloitin työn; ensimmäisessä kiertelin
kylät Koillis- ja Pohjois-Perniössä sen jäl-
keen järjestelmällisesti siitäjä kylästä
kylän Etelä-Perniötä kohden. Tus-
sakin kylässä tiedustelin oliko löydet-
ty esihistoriallisia osineita; kávin mitten
hienkilöiltä kuona jatka olivat jo tähän
aikaisemmin löytäneet tarkistamassa
annetulla löytötietoja sekä tiedustelin kai-
killa, heidänkä kanssa joudun juttuille
kyläalueella tai lähi seuduilla mahdollisesti
löytynneet hienonkinkaita y.m. + Osittain
omistuin kyselyissäni. Yksiin kum enim-

mákscom lúkuin, táttyi nimme monasti
turvautea pyytämään omena kylien monukai-
silla; aina olivat kylén asukkaat valmista
sellaisia nimille hankkimaan.

Työtäni helpoiteli sangoi sinvesti-
se, etta prof. Appelgren. Kiralo si jokseen-
kin tarkasti etsinyt kiinteät muiden jän-
nökset Poriössä. Si noastaan vähässä
toistakymmentä mitta hiedonkinasta
löysin. Samoin on hän kartoittanut
me... sitä huolimatta mitä ilm ja tak-
kastin kaikki muiden. + Toisin paikoin
kuten esim. Tiekirjumalla, oli hauto-
ja käsittävää alue siksi mitä siistiyt,
että kontrolloinnin on oli korassa an-
mahdotonta. + Tkävin huomi o olise
että tyynämäen mahtava kalmisto
oli tuhottu. - Ennen lomakauden
loppua kartoitoin ja jursin (vain ääriötä)
Poriön Muscosse olevat 50 esineitä.
Tun sain työni loppumun suoritetua, olin 10
pr. syyskuuta, 3 viikkoa olin kuluneesta
ajasta käyttänyt mihin tarkoitukseen.

Pitkin syksyä ja talvea olen keräillyt tie-
dot yhteen. Olen luetteluut löydöt kylittäin,
kylissä taason, aikakausittain nimisen
kiri-sitten prosessi ja viimein rautakausi
poikkueksia on. Löytöpaikan olen, mikä-
ki sinakin on ollut mahdollista, mut-
kinnyt ensimmäiseksi huolimatta
sita ettei lausrakennus on siltä pa-
hasti käräjint. Karttojen numeroit
olen merkinnyt junaistessa vählli
latinalaisilla kirjaimilla lehden oike-
alle reunalle. Vasemmalla puolella
olevat numerot ilmoitavat joko museo-
numeroa tai muinaisjäännöksen
järjestysnum eroa kysymyksessä oleva-
la paikalla. - Tätkiinmät monet ja
kukkulat sekä kankaat olen alle-
vii armit sisällä. Luom-sanaa olen
käyttänyt jostakin tiedotuksesta tai tor-
konnumasta selostuksesta. - Paikannimis-
tö on sama kuin paikkakunnalla, ei
ainka sama kuin kirjoissa. Karttamer-
kit lüttivät kuhunkin karttaan

Perniö esihistoriallisina aikoina.

Perniön pitäjä on yksi niistä pitäjistä, joissa on tarattabissa esineitä kaikilta niiltä kansilta, jolloin tiedämme ammkkaita olleen Suomaa-mlantereella. Tällä tapaamme on seasti todistukia kirkkauksista väestöltä, jossa rouskankelta on korassaan vallara määritä hantakumppja; kiu vanhemmalla rautakaudella maamme jälkeen alkaa saada ammkkaita on, Perniö ensimmäisistä pitäjistä, joissa tiedämme ammkkaita olleen. Asumiskeskiset ~~kylät~~ sijityvät laskutuvan moron sukan ja vaikuttavat alueellisesti eri aikoina.

Kirkkakaudella oli ammkkaita pääasiassa Pohjois-Perniössä, Naarjärven ja Saljon suuduilla. Tältä alueelta on useimmat kiviesineet löydetty. Naarjärven pohjoispäässä

sijaitsevalla saarella on kirkkauksen amin-paikka, ^{siv. 13) Toriseisake} ja ova varma ^{sellinen} ~~asuntopaikka~~ Perniössä. Yliosin tärkeitän löytöön aikaltaan ovat myös Sotijankylä ja Kiskonjoen ranta-aluetta Mek-dollisesti kirkkauksia ja niissä aikkoja ovat myös Ranhammion eteläinen kirkonkylässä (sir. 35) ja ja hieman lähi Lövölässä (sir. 97).

Kaikkiaan tiedäm Perniöstä löydetyn 166 kiviesintätä: mistä on vainakin 2 varmasti hävinyt, 7 yksityisen haltussa, muut ovat museoista.

- Kestomukseen lähimässäni kartassa N:o 1 on piirtetty morsoranta aikana, jolloin mori, ^{siv. 25} oli mykyiltä morsorantaa ylempänä. Merkityt morsorantaa - alompaan ^{Sompoomkytäm saadut} sijaitsevat Perniössä - tyt löytöpaikka, joita monet ovat kirkkauksien tapulta, ja joitakin muut yksityislöytöpaikat (ks. kart. 1).

Jamasta kartasta havaitseme
miten asemakeskukset puolueiden mukaan ovat
sijoitettu jokivarsia alommas. Saljon
laaksossa on ollut kerrassaan mäktäva
kyläkunta, josta se monet kymmenest
hiedenkinkkaat ympärillä olivilla mäillä
ovat jälkinä aihmallekin ollut mäkin
tiedostamassa. Punaasti tapaamme
myös hiedenkinkaita Lupsajan suudella ja Lou-
ndis. Perniössä Tivelän ympäristössä Joku-
non hiedenkinas Saljon tienoilla on tiedos-
tamassa, että asutusta täälläkin viela on
jossain määrin halikoulun rannalla, Kiski-
Perniöstä laajana ^{autiou} metsäalueen vottamalla Tattamis-
ton mäellä on hiedenkinas, joka ei kuulu suu-
varsin aistisi samoihin asemakeskuksiin kuin
muut edellämainitut hiedenkinkkaat, vaan
sijaitsee Halikonlahden pohjoisosissa. —
Pohjan kylän suudelta ei tuntene puoluejalta

ihmiskäden merkkejä.

Kaikkiaan on tiedossani 163 roukkista Pernion pitäjästä, joista 4 on tiekelliästä tutkittu ja 5 epätieellisistä oráärstistä. Tuhun tm Hankasalmen kusta hárifetystä hii denkin - kaasta on löydetty tikari, Prossikautisten löytöjen lukumäärän Perniossa mukaan 5:te varmaan; lisäksi on kivellän luona tutkitusta saatu holmi, jonka prossikautisen on epävaroma. - Edellämainittu hii denkin lukiukumáorá si olla moni ollisetikkaan aivoja paikkous piti ává; sillá niinhan lukiukonistani saattavat jatkut olla rautakantisia /Penttilä, Leppäsalon Isthmuminen alde, Knaagile j. u.c./, toiset ovat vallan hyvin olla myös muilakin kuum hautoja (5kpl.). Toiselta puolelta seuttovat ne luhdinkääräksensä läheille sijaitsevia kuumuuksia ^{jotka ovat ihmisen magneettisia kipureita ja kimpunjohtavia}, joista olla arvoa hyödyt maataloudeste hii denkin kinkaita; jotka yllämäinittä lukiukumáorá si

myöhemmmin paljonkaan tule muuttumaan.

Rantakanalla ovat sammakkois-
set tähän asti oista tutkimuksista, päättäin-
si jainneet yksinomaan Pernion joen var-
rella, joko glenysaná jokivarsilla tai Astel-
joen ja Pernion joen yhtymäkohdan lähet-
tyvällä - Asteljoon rantamaat ovat vaille
ankkaita - Nyt syntyrät sellaiset
kalmistot kuin Tikkimämi ja Uiskoila.
Edellisen haudattaan ainakin kansain-
vällesajan leppämuksia abika, jälkimmäinen
on ollut jyväärä Psikkane historiallisessa
aikaa ja abika kansainvällesajalla
tulovat káytántoön Paavoskylän ja Työjyrelän
kalmistot. Viimeksi mainittessani on tulta-
vasti haudattu koko nuoremmana rantakan-
alla, Paavoskylä ei ole ollut sanottavaan
kanon káytämässä. Pienempiä hautapaik-
koja ovat olleet myös en Tammelinin ^{Turkkoskylän} tontti alue.

ja Lepistöön suottelu Paavoskylässä. — Ovatko ne erilaiset
kuin minut, kivipankset y.m., ja ~~ta kirkko epon olemassa ollessa~~^{ta kirkko epon olemassa} antakat delta vas. orko
niissä myös hautoja aikaisemmalta ajalta, ja se on
niistä jatkut mahdollisesti myös kivimäki hautoja,
~~tytöt~~^{tytöt} myös empi tutkimus ~~tutkimaan~~^{ytön} ratkaistaan.

Esihistoriallisia linnuja onkin siis
~~sekä~~ Limnamäellä Tuomisen kylässä (sir. 58),
kuton selostukella tulomme näkemään jo
sen linnamaisius esittää.

Kun kerroan ryhdytään Pernion
esihistoriallisia hautoja ja jo estelmualliseksi
tutkimaan min on siy an varmaa,
että ne joovestaan satavat omille
esineitä, jatka tulovat valoisen aam
maisidmien, viisi sunnunta hámágy disti
levia, esihistorialisia, sloja, ja etta see
aroma, jonka Pernio sakkologisessa sub-
teessa on itselleen vallannut, ei koskaan
tule vaipaumaan vanjoon suuden pitäjän

nimm alle

(1)

Saljoontylä (= Saljoki).

Kiviesineitä:

T. H. N. 187. Saljoontylästä on löydetty myöröderäisen poikkikirveen käsipalk.

Lindroijn kokoselma. Kart.

6918:1. Alaskylan talon maalta, 75m I.
Sandelin torpasta länteen ja n.
250, à 300 m luoteeseen siihen estä
60800: 2-3, on löydetty oikokirveen
teräkatkima. Löytöpaikka sijaitsee suuren kirkasan vieressä.

J. Myrsky 19/VII 1915.

6832:1. Työnies Koivukangas on saamatt mäkitupsalaisten lärchin huitokaukasta (työnies Koivukangas ei ole Pöytämäjt) oikokirven terän.

J. Myrsky 3/3 1915.

(2)

3106:6. Aaljoon Lepolan omistajalta, Gustaa-
Kankarelta, ~~from~~ ^{on saatu} kives.

H. Appelgren 1895.

6800:4. Karanderin torpan maalta Naar-
järvens rannalta, intismaata rai-
vatessaan, löysi Arturi Salo kak-
soiskouuntaltan.

V. Myrsky $\frac{1}{11}$ 1915.

8707: Karanderin torpan (palstan) ^{maalta}, joka si-
jaitsee Aaljoon kylästä luoteeseen,
~~maalta~~ löysi Arvo Karander korvalla
1926 reilullisen riipuskiven ja munta-
mia vuosia sitten priinan kiven.

H. Salonen $\frac{20}{11}$ 1926.

6037:2. Kraatarin talon viljelysella osta on
Arttu Jansson löytänyt oikoteraison
kiven

(3)

3106:7.

Rinteen jikkutilan (entisen torpan) pellosta, itäpuolella Saljoen joaa, on löydetty vihreäkirinen tasatalla.

Hj. Appelgron 1895.

6800:2.

Rinteen palstan metsännyltä, joka sijaitsee Rinteen pääraakennuksesta itään, oli K. Pime (+) löytämänt n. v. 1895 tasatallan, joka oli n. 2 m maanpinnan alla.

V. Myrsky 1/2 1915.

-- 2.

Jamasta paikasta kuin viimeksi mainittu, mutta lähempää maanpintaa, on sama hankilö löytämänt rikäkivens.

V. Myrsky 1/2 1915.

Ilom! Viimeksi mainittu löytöpaikka on samaa suvettä kuin se, josta on löydetty esineet 6918 ja 6832:3.

- 3106:5. Takapeltonimisen torpan pellosta Väst. Kart. II.
 rán (Väran) talosta luoteeseen löytyi
 tämät Magnus Elefant hanna-
 kivison kouutaltaan teräkatselmaan.
- Ih. Appelgren 1895.

- 8707: Takapelto-torpan nykyisestä (1926) ja
 rakennuksesta 75 m (E-P)-suunnasta
 20° luoteeseen löysi mykyinen omista-
 ja E. Heininen siihen kirveen joko
 kesällä 1922 tai 1923.
- 2l. Salomon. 20/VII 1926.

Iluom. Saman torpan maalta on kahden
 salliston lisäksi löydetty jokin kiri-
 esine (ks. karttaa). Pernion museossa
 on myös sieltä löydetty kivikirves.
 Maaperä on hietaa. Mitään
 nokiaalustoita ei ole tavattu mut-
 ta "valkoist ku Kalkkire" on ilmi-
 mon sanomt nähtävöitä.

- 3187:25. Salojoen kylästä (ehkä Takapellosta) M. Ele-
 fant löytänyt koveran tähkötänen. Settersson 1895.

3106:2. Uudonturan talon pellosta, ^{on löydetty} veneen-
muotoisen vasarakirveen torakkatkel-
ma; peltosarasta talon vierestä, sen N-puolella.
EJ. Appelgren 1890.

3106:3 Uudonturan talon maalta ^{on löydetty} hin-
kan käyrän koumatalta.
EJ. Appelgren 1890.

Iluom! (^{3106:2} Jomjakumpi kahdesta) edellämai-
mitusta kiviesinestä on löydetty
peltosarasta Uudonturan jikan
vierestä" (smånnan sanat).

3187:28. Uudestat ^{muistata?} "Uusitalosta" pisaatu ta-
satalta.

K. A. Petersson XII. 1895.

3106: 1. Värrän (Verrän) talon isämmälta ^{on}
telttu tasalereä tasatalta.

U. Appelgren 1895.

3106: 4.

Värrän talon johtoi sinisellä pölyas-
ta satakuopasta ^{on löydetty} mustakuivinen
tasalereä jikkukirves.

U. Appelgren 1895.

Ilmo!

Vaikka tarkalleen jaattlääkum-
mastoako l. ista 100 m välimatkan pääs-
sä toisistaan olevasta hiestakuopas-
ta löydetty.

3444: 3.

Värrän maalta ^{on löydetty} kirkkiporon terä-
katkelma. U. Appelgren 1897.

6037: 1.

Värrän talon maalla m. Salto-
nen löytänyt taltan.

E. Stenros 17/IV 1912.

Ilmo!

Jokin Värrän maalta löydetystä ^I
semeistä on n. 120 m ja ärakemmuk-
sesta luoteeseen (6 mäenän tiedonan-
to.)

I.

Pronssikausi. (7)

Hiiidenkiinkaita: III; I.

Onnumäki.

Nº 1. Saaren kylän länsijuolella, n $\frac{1}{2}$ km Kart. Värän talosta on Onnumäki, joka (n. 225 m m. steläjäsuolalla sijaitsevasta Kraatarin talosta poljoisen) topogr. kartalla 61,2 m m. m. kunkinalla on kokonaan häritetty, n. 5 m ristinsä oleva hiiidenkiinasli varre. Kehän hahmo on enää näkyvissä, se on ollut 3,5 m (S-L)-suuntaan, (P-E)-suuntaan ei voivut saada, aiyan tarkkaa mittausta; todennäköisesti se ^{on} ollut 3,5 à 3,75 m. Paikalla on hyvä näkäala muihin suuntiin paitti poljoiseen ja luotaseen. Vare on tehdyt kallion lohkoista.

Nº 2. Edellisestä n. 160 m luotaseen on toinen vare, 5 x 4,2 m laaja. Keskelta ^{on} kalliojyrää myöten häritetty. Korkein se on eteläjuolella 0,6 m, muualta 0,2 à 0,5 m

Nº3. 11 m vare n:o 2:sta luoteseen on kolmas vare, jonka läpileikkauksen on mykyään $7,5$ m; korkeus on kanttaaan $0,7$ m. Vareessa on 3 kuoppaa: etelänpuoleisin on $1,5 \times 1,1$ m laaja ja yleettyy jolyaan saakka; lännepuolella oleva $1,5 \times 1$ m laaja; jolyanyn molein on $0,6 \times 0,6$ m; kaksi viime ekimämittua kuoppaa ovat ylettyjä jolyaan.

Saihkalla näkälä itäään ja eteläään. Varet on tehty kallionlohkareista.

Ilom. Eräs minun nimis Kalle Nurminen kertoi Oun enemmästä suraavan tarinan: "Jokin harkitö oli kanniina kisapäivänä kii-vennyt O:n mäelle. Kun hän saapui kallion laskelle, näki hän miten suuri lintu lensi kiven alta ja kului samalla onistusta helinää, ihaan kuin jotakin astiaa olisi heistetty. Kun hän pyykisti kalsomaan kiven + Saarskyräistä"

(9)

alle, min náki hán sunren ho-
pea joikoin. Korjasiko hán tuon
hosea-astian, ei tiedetä; mutta
turhaan ovat jalkipolvet sitä etsi-
nist." (Tuon kertomuksen kultuaan
tulee ajatelleeksi, että jokohän
sillä miltään tekemistä Ounen-
mäellä sijaitsevien raeiden kans-
sa ja johtineeko Ounenmáki-ni-
mitrys tuosta tarusta?)

Vanhempa rantakansi.

6037:6. Kraatarin talon viljelyspel-
lostaa on Arthuri Jansson löytä-
nyt soikean tulussaan.

Emil Stenros 7/10/912.

3187:44. Gundontuvan maalta on
Kaarlo Haldsson löytänyt soikean
tuluskiven

Hj. Appelgren 1895.

Kiripan oknia:

Nº 1. Hakalan lohkotilan eli entison I
 Dalmannin toposan jihalla, mi-
 kä sijaitsee n. 225 m Slaskylan
 talosta pohjoisen, saljon ojaro
 itäisellä sinterellä, se pystygran-
 kivalon tie donanon, mukanaan
 kivilatomus. Nitaán selvää
 kirpanosta, on siinä keksint,
 mutta näytti siinä olevan
 kiviä joukkimaisessa kiehassá,
 joista suurimmat kohosivat n.
 0,6 m maanpinnan yläpuolelle.
 Pienempien kiven välistä maan-
 alla on pieniä, joista mu-
 tamat kivet pistäytyvät nä-
 kyviin. Kehän

laadusta on vaikeata monia mitään päättämään, koska ympärillä olva aho on hyvin kivikas.

Nº 2.

N. 45 m etästä Alaskylän kaakkoispuolella sijaitsevasta muonamiehen rakennuksesta itään ja 75 m Forsin pääraakennuksesta luo-
tteen, on 4,5 m (T-L) ~~≈~~^X 3 m (P-E) laaja kivilatomus. Tehätkivet ovat matalia (0,2 m) ja suureksi osaksi maaujunnalla.

I

Ilom! Forsin torpan takana mainitsen Appelgren kivilatomukseen. Löytyi paikalta vain rakennukseen perustukset.

Naajärven länsipuolella on kivikasa n.s. Kivistä ^{joka} joka on 400 m päästä päähaan. Náhtavästi se on luonnon muodostama kiviri.

Sinontappo.

Kinesincitá:

3684:18. Rauhason torpan pumtarhasta on I
löydetty tasatalta.
T. A. Pettersson ^{13/2} 1899.

6766:2. Rauhason torpan pumtarhasta ^{on} Fee-I
liks Rauhanon löytämä kaksistallan.
V. Myrsky ^{4/XII} 1914.

8707. Vuorelan (ent. en Lakinintyn) torpan I, IV
maalta löysi emántá Maria Laine
n. v. 1921 syksyllä n. 200 m pääära-
kenniksesta pohjoiseen, aivan tien
varrelta, en simisestä sarasta nus-
tä sarista, joka kulkivat kohtisuoraan
tieta vastaan ja n. 15 m saran ylä-
päästä si toisen pohjoisesta etelään
kulkevan saran kohdalta, pionen kir-
ven. Se oli maannut maanpinnalla.
Ehkä ^{on} nousnut ojaa kairrettusta ^{Löytöpaikka on}
peräistä maata. Tärinne. U. Salonen.
^{20/XI} 1926

(13)

Alaspääkyllä.

Kiriesineitä: ~~XIX~~ (huono kart.)

3444:1. Alaspään talon Ristimiyystä,
1km talosta luotessaan löydetty
kourutalta

2lj. Appelgren 1897.

3444:2. Alaspään talon Ristimiyystä,
1km talosta luotessaan löydetty
tasatallan syrjäysnoli, sarvi-
kullukkaliuskiota, joka jimmil-
taa on rapautunut vaalean-
harmaan sinertävään.

2lj. Appelgren 1897.

(14)

Arpalahdi

Kiviesineitä:

2912:149. Kierrätystä, $\frac{1}{4}$ km talosta ^{m/} löydetty n. v. 1883 jossa malkinmuotoinen kives
Hj. Appelgren 1893.

2912:150. Arpalahdon talon torpparin-lataan ^{saaant} jossa kives
Hj. Appelgren 1893.

3684:17. Korvenniitystä, 150 syltää Vähän-
niityn torppasta itään ~~on~~ torppa-
ni Vähän-itty löytänyt tasa-
talan v. 1892 ojan pohjasta.
H. C. Petersson ¹³/1899.

8707: Tyynelästä Pohjankylän minna-
seen Sorsavirran mutkan-
pastapontti Lehtinen saamut-
talan keräällä 1924.
H. Salonen ²⁰/_x 1926.

Huom! Ks. huomautusta Ylikyttämä kylästä!

(15)

Asteljoon kylä.

Huominkaita:

Haapsortaannaki: I

Nº 1.

Mäki sijaitsee n. 700 m päässä Asteljoon kartanosta kaakkoon ja alkaa kohota heti Poriön kirkolta. Kelle vierän tien poikalta jyrkkelta Asteljoon yli kuljettaessa. Mäen itäreunalla korkeimmaista kohdista rähän alimpana on 38 m, joka ja 18 m leveää ~~kivikasa~~ sekä 0,5 m korkea. Se on tähysty minihuonostamaisista kivistä.

Huom!

Björk mainitsee Haapsortaan mäellä lumen. Sellaisia ei siellä ole, vaan ^{seon}n. k. piumpelto.

Hiettarannaki: II; V

Nº 1.

Kolarsakan maalla ^{my} suuri 21,5 x 18 m laaja ja 2,5 m korkea hūdonkisat.

(16)

Keskellä ^{ov} 8,5 x 6,5 m sunnimon ja 1,25 m syryinon kuoppa.

Nº 2.

150 askelta edellisestä lounaaseen on 5,5 x 4,2 m laaja ja 0,3 m korkea varsi. Siin muoto ^{ov} olhiut meliskulmainen; mykyän ^{kuon} kovasti hajoiletu.

Nº 3.

N. 25 à 30 m edellisestä lounaaseen on matala, varren pohja N. 2 m nitinsá.

(Katso Lapporlan kylän kuukuria Hiettarannman varreja ^{ut} V).

Ervälän kylä.

Kiviesineitä:

- 3187:26. Nokipellosta ^{on löydetty} kourutalta. K. A. Petersson 1895.
- 3187:27. Ervelän kylästä ^{on löydetty} tasatalla. K. A. Petersson 1895.
- 3469 Ervelän jysäkin ratal eikka ^{on} uksesta, 1,2 m syvältä ^{on} löydetty jouluk. 1895 reiällin en kirkkina. I
- Nº 1. Tuomolan talon kalliopuolella ^{I, VI} severalla Antimvuorella mai-nit see Björk yhdön piiron kivikasai. Yhdessä paikassa paljaalla kallioilla ^{on} pieniä kiviä koossa. (Epárama.)

Friilla sii Wijmumin kartano.

Lundelin kankareella, Ylimäisen talon maalla, Heikkilästä itään, on sinkeä kivisano $6,5 \times 7,3$ m laaja. Kehästä on osita kivia poissa.

I. VII.

Vaarla.

Vaaran kartanosta luoteeseen,
 Porvoon kirkolta Finbyyn vierän
 tiin varrella ja n. 25 m Lámeenkylään
 vierästä tiestä kirkolle pääm
 on Nyllypakan kankare, jonka
 korkemmalla kohdalla (n. 10 m
 maantiestä) on pieni kivinen ja
 maasekainen kumpu ^{oktaan} 3,6–x 3,15
 m läpimitaltaan ja n. 0,5 m kor-
 kea. Kumpu sijaitsee paljaalla
 kalliolla.

(20)

Haariston kylä.

Kirjineita:

6832:3. Ollimnáisen talon maalta löytyy v. 1914 reikákivi. Paikka on samaa matkaa kuin Pinteen, Alaskylän ja Hakolan löytöpaikat
V. Myrsky 3^{IX} 1915.

Huhdi.

Hüdenkinkaita: I; VI.

Varemäki [= Huhdinmäki]

Huhdin talon pohjoispuolella, n. 100 m vanhasta aittarakenヌksesta pohjoisosa on 2 varretta:

Nº 1. Suurempia ^{on} 23 m P-E ja 22 T-L ja n. 70 m ympärimitatton. Korkeus vaihtelee vii puolilla: hiottisessa ^{se on} 2,8 m, kohilissa 3 m ja steläpuolella 3,5 m. Keskellä ^{on} 0,5 m syvä ja 5 m ristünsä oleva kuoppa; pohjoisreunassa ^{on} 1 m ristünsä oleva kuoppa, joka ei kuolekaan ylety pohjaan, samaten ei pohjaansaakaan ² ylety steläpuolella oleva 2 m pitkä ~~tininen~~ kuoppa.

Pästä varresta 5 m koillisoon on toinen, joka ^{on} kokonaan hajattu, ollen mykyään 9 m P-E ja 7,5 T-L, korkeudon ollen vain 0,2 m.

Paikalta on nákoala, pinoastaan etc.
láán ja itáán. Vareet ^{on} /tähdy/
jyöröistá kivistá.

Ilom. En siis siainiin tusta varess-
ta 10 m luotessaan on suorakaitseen-
muotoinen kivikehä, jonka suunta
on lounais-koillinen. Kivikehán
pietus ^{on} 6,4 m ja leveys 2,2 m; korkeim-
mat kivet kohoavat 0,5 m maan-
pinnasta. Kiviasestelmaa on kaak-
koisirulta vähäson hörötetty.

Ervelán mäki (= Varemäki): I; VI.

N. 200 m luhdin talosta lounaa-
seen kohoaa n. k. Ervelán mäki.
Sen kaikkien korkeimmalla kohdalla on
kaksi kohtalaisin hyvin säälynyttä
vareetta:

Nº 1. Pohjoispuoli, joka on aivan luh-
din ja Ervelán rajalla, on 19 m ris-
tinsá ja 3,6 m korkea. Vareessa

ei ole kuin kaksi pivan matalaa
jalom istuinsä olevaa kuoppaa.

Nº 2. Edellisestä 16 m kaakkoon
on toinen vare joka on melkein
kokonaan luhdien talon maal-
la. Sen laajuus ^{on} 15x15 m ja 2,6 m
korkea. Keskellä ^{on} 5x4 m laaja
kuoppa, jonka syvyys ^{on} 3 m.

Iluom, yllämainittujen varci-
den välissä n. 3 m ensikoinai-
nitusta, on 10 m pitkä ja 4,5
m leveä kirikasa, samanlai-
sista kivistä kuin varret. Onko se
myös varcon jälte tai onko se ja-
lestäpäin siihen tehty, on vaikea
jaattaa. Prof. Sjöberg-Ti-
valo si v. na 1893 tekemällään
matkalla si mainitse siihen
mitaan.

Varet ovat tehdyt sekä pyö-
reistä kivistä että kallionlokkareista.
Paikalta ^{on} valtava näköala.

Nº 1. Huhdin vanhan asuinrakennuksen koillispuolella mainitsee I; VI.

Ilomantsi prof. Appelgren-Tivalo sijainneen neliskulmaisen tai soikean maakummun (Appelgrenin julkokirjassa n:o 3), josta joisti muutama kiri näkyvissä. Paikalle on myös tammien rakennettu uusi päärakennus, jolloin tuo kumpu on joutunut hävityksen uhriksi.

Nº 2. Sillarakennuksen eteläpuolella ja päärakennuksen pohjoispuolella on ollut myös vare (Appelgr. julkokirjassa n:o 4), jonka nykyinen omistaja on hävittänyt vuoden vuoden aikana, koska se oli niin runsaasti olennassa ikkunan alla." Etta se on ollut sunni todistaa isämuon väite etta hän oli ajannut sitä toista tuhatta korrossa Kuormaa jasaannut sitä vielä lisäksi perustuskirjaa.

Nº 3.

Nitasta 10 m itään on vielä jäljellä huomattavasti maatu. mut kiviröykkion polja, 9 m pitkä ja 7-8 m leveä ~~sellä~~ airan pionistá kivistá muodostettu.

Nº 4.

Puntarhan kaakkoiskulma- uksossa, n. 20 m muidon päära- kennukson eteläsiivusta alaslaak- soon pääin eli eteläään on maa- kumpu (Appelgron n:o 6.) $6 \times 4,5$ m ^{laaja} ja 0,4 m korkea

Nº 5.

Nelisen metrin edellisestä eteläään on toinen edellisen kat- tainen $4,5 \times 3,3$ m laaja kumpu (Ap- pelgron n:o 7).

Nº 6.

Sivun puntarhan ete- läreunasta ~~mu~~ keskikohdalla, on laa- ja kumpu josta sieltä tällä pystää kivi näkyvän kiskel- lä ^{on} silmäkiven tappiin on ^{1 kivi} (Appelgr. N:o 8).

Huom!

Huhdin isännällä, plantella, on hallussaan kaksi kiviesineitä.

(26)

3444:4. Iluhdim talon pihalta ^{on}/lóy - I
detty padan hahlat.
2lj. Apyselgrm 1897.

V. R. K.

6129:5. Iluhdim talon maalta, työn.
Lehtosen pellosta ^{on}/lóy detty srikea
~~taun~~ molonkorasin. (J. Ailio saamut ^{on}ba-
malla kuita, kuise ^{hää}oli kairamassa
Kivelän maalla; olisiko tässä ky-
symyksessä Merikuhti, joka ^{on} samalla
jotkulla kuin Kivelä, ja mai-
nitaan useasti vain Iluhdim
nimellä?)

(27)

Hámonkylä.

Huom!

Hámonkylän kartanon omistajan pojalla, Paavo Niemiellä hallussaan, ainakin kaksi kiviesineitä joista toinen ^{on} löydetty (Prinón) Kirkolan torpan maalta (kunlinn Hámonkylän) ja toinen lalikosta. Tämä luovuttiin luvannut huonuttaa ne Prinón Museoon.

Tso - Kestrekki (=Stora-Gästerby).

Ilom!

Tson - Kestrekkin talon omistajalla Wetterling illä ^{on} hallussaan kiviesine, jota hän ei millään tahdo luovuttaa.

Nº 1.

Samasta talosta n. 200 m lounaaseen on n. 9 m ris-tiinsá oleva matala kivika-sa (tuntun vanhemman ranta-kaudon rykkiöltä) katjapensaidon ympäristössä. Kiven jalta ta-paisin hiilimuruja.

I

(29)

Kakola.

Kirjencita:

3163:12. Kakolan maalta ^m/löydetty veneen-
muotoinen vassarakirveen vasara-
katkelma.

H. A. Lindström ²⁹/_X 1895.

8707: Kakolan maalla sijaitsevasta san-
takuopasta, n. $\frac{1}{2}$ km talosta itään
löysi Vilho Vuorinen joitakin itä-
sia sitten hiomakirveen.

R. Salonen ²⁰/_X 1926.

Ilmum. Tsännän saojen mykaan ^{oy} samasta
santakuopasta löytänyt tyrm.
Jokinon "gritkan-nyörän kiveen",
jota säälytetään Fornion Museo.

VIII

8708:

Kanturböle (Kummu myk. Saarskylän)

Kanturbölessä sijaitsevan Sáilan I.
palstan omistaja U. Sáilá löysi jo-
ko v. na 1892 tai 1893 tuhuskiven Hat-
konporan mütystä, jyvä kaivessaan
Löytöpaikka Peruión asmalta
Kanturbölen vierästä tiestä n.
140 m etelään Tattarojan ren-
nassa.

H. Salomon ^{20/}_{IX} 1926.

Huom! N. k. "Holmialusta-ladon" alapu-
lelta löyi it sellinen Dahlman n. 20
v. sitten reiällisen kirjeen em
jouka luovutti silliseelle kansakou-
lunopettajalle H. Kansalle. Tämä on
antanut sen "johonkin" menseen.
(Löytäjän antamat tiedot)

X {Salon Lääni-Suomen Osake-Pankki (Ma-
kuuntain Pankki) johtaja.)
v. 1946 os. alk. ala

Ketunbólom kylä.

Kirvesin itä:

4163:6. Puolamäestä, sen lounaispuolesta, n. 8 syltää läakson poljaa ylempänä olevasta sorakodipastaan löydetty vasarakiven puolisko

Hj. Appelgren 1902.

4163:7. Puolamäestä, somjärven kylästä etelään ja entisestä Prahdin talosta luoteessaan nki n. 300 syltää⁽²⁾ edellisestä kóytójsaikästä länteen olevasta sorahaudasta löydetty skandinaavilaista muotoa oleva reiátón kirves.

Hj. Appelgren 1902.

8707: Puolanahcon saatakuopsasta I löysi muonamies Halle Nur-

2

Ei saata
päättää mitä
tarkoittaa.

minen "rautatietonaikana" sijas
n. v. 1902 tai 03, kirkkiovereen. Paikka sijaitsee Paavostytönkatumöön-
teon vierän tien varrella, rasmalla puolella ^{tietä} R. Saloniemi ²⁰/_{IX} 1926.

Huum!

Jämä löytäjä sanoi sa-
malla kohdalla löytäneensä toison
samankaltaisen ^{kirkkoon} joka on hörinnyt, se-
kä rasaran joulukkaan jokka
hän heitti "ohelas." Linttarasti
on tuo "rasaran joulukes" n. 11a
4163:6 merkitty enne, jokka löy-
tösaikkaan ihmisiukseen mukaan
lankoset tähän Santakuoppaan.

Hüdenkinkaita:

Hepohaanmäellä, joka sijaitsee I; IX.
 Kettunbölön rakennuksista kaakkoon ja n. 2 km luhdin talosta pohjoiseen, on 2 hüdenkinkaita:
N:o 1. Pieni $2,4 \times 1,4$ m laajuinen, korkeimmalta kohdalta $1,3$ m korkea.
 Keskellä 2 m laaja ja kallion pohjaan ylettyvä kuoppi.

N:o 2. Siivan edellisen viereissä pohjoispuolella 5×5 m laaja, vare mahdolisesti se, on muodostettu edellisestä huom! Prahdin entisen pääraonmukseen vastapäätä, maantion toisella puolella, jyrkästi rittävän hietaporaisia maon rinteenä piirajoneita kuoppia.
 Samanlaisia my talon eteläpuolella sijaitsevalla puolella karkarcella.

7 kpl.

Kioroupatön kylä:

7 miidenkin asta lännestä ja sen ympärysmailla (ks. top. oik.)

Kirjakkala.

Huom!

Muddaiston hietaakuopasta on löydetty, reiällinen kiviesine, jota säilytetään Poriön Museossa.

Hiedoninkaita:

Tattariston mäellä, Kirjakkalan tehtaasta luoteessa, on sijainnut hiedoninkais, jonka Felt. F. Ailio tutki kesällä 1905, ja löytäji siitä seuraavat nimet:

1. Prossinen pionoisveitsi
2. Pari kvarttisipalasta
3. Hilonyspalasia.

4079:1-3.

Kuva

S.m.

1900 №4

Huom!

Tutkimuksen takia hajotettua hiedoninkasta on nää voinut Kekniä.

Tirkonkylä

Kiviesincitá:

1119.

Pappilan johosta ^{on} hóy detty kivikirven jy óráá torákathelma. Saatu suntaan P. Lindholm ita v. na 1870.

Iluom!

Pennion Eurojuntalon luotispuolella sijaitsee Rauhannáki. Sen lounaispuolella sijaitsevassa hiestakuopassa tapasin m. 1 m syvin ja 0,75 levcán kulttuurimaata sisältáván kerrokson, jonka jyölyasta tapasin innostavia mustansita kivia. Haavoin kerrosta, ainoastaan räháden sivultajáin.

Iluom!

Pennion Museossa ^{on} n. 50 kiviesineitä, m. m. yksi monipihka helmi.

Kts. rantakaudon sinneistá „Aopalahdon Tyynelää”!

(36)

Vanhonni rantakansi.

2912:127 Skäkivispellosta, 4 km Pappila-
ta pohjoisen ^{puu}, löydetty soikea
tulustikoi 1893.

Myöhönnyi rantakansi.

7069:1-3. Tammelinin mykyison, asuin-
rakennuksen perustuksia kai-
vettäessa löysi työm. Nalle
Lindholm 3 rantaista joutki-
keihästä.

V. Myrsky $\frac{30}{\sqrt{2}}$ 1916.

Kivelä.

Huidonkinkaita:

rakennutettässä kartassa
eivät ole enää entisissä paikoissa.

Vaarnummi.

Nº 1.

Paikka sijaitsee kilometrin verran Kivelän talosta Finbyyn pään tällä maantion pohjoispuolella ^{on} torppa, jonka ja Åra-kommunesta 30 m kaakkoon on $8,7 \times 8,4$ m laajalaiset huidonkinas. Tarkella ^{on} pitkä ja $1,4$ m leveä sekä 1 m korkea silmäkivi.

Nº 2.

Vaarnummon torpsasta kaakkoon maantion eteläpuolella ja aivan lämän reinassa on johtori J. Silion v:nä 1912 tutkimia huidonkinas (6129:1-6). Prof. Hj. Appelgren-Kivelän muukaan ^{on} suuruisi, on ollut $14 \times 11,3$ m ja $1,5$ m korkea. Kivelä ^{on} kelttu hajalle.

Nº 3.

N. 100 m edellisestä kaakkoon on $18,3 \times 17,5$ m laaja varsi, joka on $2,1$ m korkea. Keskellä $3,2 \times 2,2$ m suuruisin ja $0,5$ m syvissä kuoppa. Lounaispuolella ^{on} toinen $2,7 \times 2,4$ laajainen ja $0,3$ m syvinen kuoppa.

Nº 4.

Kolmannesta 7 m kaakkoon on $17,2 \times 15$ m laajainen ja $2,85$ m korkea hiidenkuivaus. Keskellä ^{on} heitetty kiviä pois 3 m suuruiselta ja $0,5$ m syvältä alueelta! Kaakkoispuolella ^{on} toinen 2×1 m läpimittallaan ja $0,5$ m syvä kuoppa.

Nº 5.

Varsi n:o 3:sta 17 m lounaaseen on viides varsi, $14,5 \times 14,5$ m laaja ja $2,75$ m korkea. Keskellä ^{on} $3,2 \times 2,2$ m läpimittallaan oleva kuoppa, joka ylitti $0,35$ m syvälle.

Nº 6.

Nº 4:stá kaakkoon mainitsiv
 prof. Appelgren - Kivalo olvan yh.
 -don hiidenkiukaan; sellaisista en
 iluom! löytämtyt. Yhdestä paikassa on
 varista ^{nro 3-5 50m²} kyllä kivit ylöscallá alalla;
^{lajiin v. 1955} mahdollisesti on siinä ollut vä-
 syyskuussa 2 re, joka on myöhempin hänitetty
 oistaantaa. Kaikki varret on löyty ylöscis-
 tää kivistä. - Taikalta on nā-
 koala ympärillä oleville seuduille
 pohjakerrostuksen ottamata.

Nº 1.

Kivelän talon länsipuolella, joka ~~X~~
 kymmenkunta askelta "asumus-
 keruumesta, muttahan ja sellon
 välissellä kohdalla on ollut hiiden-
 kinas, 25,5 x 17, askelta laaja. Hiiden-
 kiukaan on prof. W. T. Sirelius
 tutkinut v. na 1952 ja löytäti siitä
 mella 4164:1-2 merkityt osat.

(40)

Ylä-Knaapila : Knaapila.

Kirjesiitä:

6037:4. Knaapilan viljelysmäasta ^{on} joik-
ki eikkäkä seltään soikka kives;
löytäjä August Vainio (A).
Emil Stenros ^{13/1} 1912.

2803:1. Knaapilan ristihollin määltä,
talosta etelään olevasta metsän
reunasta, metsiviljelyksestä ^{on} löy-
detty kahtia haljennut vasara-
kives.

E. Aspelin.

3684:20. Uuden turan ^{on} torjasta. Tuistaava
Johannsmillat ^A jaatu mistakin
non pioni kives

H. A. Petersson ^{13/1} 1899.

Hüdinkinkaita:

Tamminummi I

Knaapilan taloon kuuluvalla Tamminummella, joka sijaitsee Kunttasuon itäisellä treenalla, n. 1,5 km Knaapilan taajasta länteen, ja n. 1,2 km Kunttasuon länsipuolella olevasta dehtison palstasta itä-kaakkoon sekä ja 0,5 km Nikanderin torpasta pohjoiseen, on mäönnyppynilän korkemmalla kohdalla (^{topografinen} jn llessa 30,9) ~~kohdalla~~ seuraavat varret:

- Nº 1. Ensimmäinen ^{oiv} pitkin häritetty, koillis-lounaisruuntaan 15 m, luode-kaakkoiseen 13 m, korkeus ^{oiv} 1,1 m. Koillispuolella ^{oiv} suntaun kiusan peittämä knoppa, sen lisäksi on kaksi knoppaa itä-puolella sekä 1 pohjois-puolikauksessa. Mikään kolmesta viimeksi mainitusta ei ulotu pohjaan.

Nº 2. Tämä on N. 5 m edellisen poljoispuolella jäävän nykyään suorakaitisen muotoinen sekä $9,7 \times 6,5$ m ^{laaja seitsä} korkeus $0,75$ m. Siinä on oikean yhtaan huomattavampaa kuopaa.

Nº 3. N:o 2:sta 3 m kaakkoon on pieni kivikasa, $3 \times 2,6$ m ristinsä, korkeus ^{on} n. 0,3 m, ^{seuraavalla} muodostuu edellisistä.

Ilom! Edellisistä varista 25 asketta kaakkoon on omatniisa kiviykelmiä ja kuoppia.

Määltä näkää ainostaan kumttassolle. Vareet ^{on} muodosteltu jyöreistä kivistä ja kallionlokkareista.

Varemáki:

Nº 1.

Knaapilan kylään kuuluvan Mäkison itsellistilasta, joka sijaitsee n. 1 km Knaapilan Falosta pohjoiseen, Haarisen vierän tien varrella Mäkison raja- ja idän takana, portista n. 10 m kaakkoon, rantakuopon reunassa ^{my} pieni kirkas (vare?) ^{laaja}, $3,5 \times 2$ m ja avauksella (Maist. Euroopan kartoissa merkity kirjaimella c.)

I-XII.

Nº 2.

Jomen puistin tie tien vasemmalla puolella (c), jossa parkun kehätievä mäkyissä, kalkalta ^{sita on} hajotettu; sen mykyinen laajitus ^{on} $7,5 \times 6,5$ m ja 0,5 m korkea.

Nº 3.

Tien vastakkaisella puolella ^{on} kivilatomus (b), jonka prof. Tellgren syksyllä 1925- tutki; laajitus on $2,9 \times 1,8$ m.

Nº 4.

Vähän matkaa tiestä eteenpäin, I; XII,
 sen vasemmalla puolella on kivilato-
 mus(a), jonka Prof. Fallgren sama-
 na sykseynä tutki, $3,5 \times 2,25$ laaja.

Nº 5.

Tien toisella puolella
 (edellisestä katsovana) hiestakuopan
 reunalla, ^{on} hiestaat otettuessa, onit-
 tain särjetty kivilatomus(d) $4,75 \times$
 $3,5$ m laaja ja avau matala.

Etuom!

Vimeksi mainittu saattaa
 helposti tulla tuhotuksi.

Nº 6.

Varemaan korkeimmalla I,
 kohdalla ^{on} varetta:

Eteläisin ^{on} $6,9 \times 6$ m laaja
 ja $0,6$ m korkea; ^{se} on keskeltä tyyp-
 pilin hajoitettu, jossa $2 \times 1,35$ ja
 poljauksen ylettyrat kuoppa. Varen
 laboutut seinät näyttivät ollleen
 4×4 m laajat.

Nº 7.

Edellisestä öm polja-kil-
 liseen on suorakaitseen muotoisi

men ja sittenkin hárivettä vare, joka on
 $8,3 \times 4,8$ m laaja ja 0,5 m korkea.
 Varonkin rinnan välistä jristää
 osin vairaispuita.

Nº 8.

Nº 7. istä 6,5 m luoteessa on
 m 4,7 ristinsä ja 0,9 korkea ^{oloy} hii-
 denkunas, tämä on varsinainen
 kehan mittta. Kiriä on heik-
 ty kehäpiirin ulkopuolelle. Toss-
 kella ^{on} 2,5 m ristinsä oleva kuop-
 pa, joka ulottuu melkein kal-
 lijoihjaan.

Nº 9.

Panion metriä tämän
 koillismolella on suurin vare, ^{joka on}
 $10,5$ m nkyisessä laajumessaan
 sekä $1,35$ m korkea. Keskellä ^{on} 3,1
 m ristinsä oleva kuoppa, joka
 ylettyy melkein pohjaan. Va-
 ren muoto on ollut kocomai-
 nen ja on se pääosien saillynyt
 pohjais- ja steläsmolelta.
 Kaikki mäen huipulla

olevat hiidenkinkaat ovat tehdyt yksinomaan kallionlokkareista.

Mäeltä, hyvä näköala ste-
lään ja itään.

Huom!

Varemäen lounaisessa I
reunassa 9,10 m kallionreunass-
ta tihéän mäntyynäiden
keskellä on kivillä reunustettu,
laskentunnut hanta, janka sun-
nus (Kaakkos-luode) $2/2 \times 1,3$ m (lou-
nais-koillis) Paikka on aivan
lähellä Mäkisen mutta pää-
rakennusta. (Vanha Mäkisen
mäntä, osaa paikan näyttää.)

Skovilan (Koilan) kylä.

Kiviesineitä:

- 3104:2. Nurmilan (Brodkåm) torpan jäl-
lostalla, n. 50 m pääarakennuksen länti-
lounaaseen, 4:an saran päästä
viimäriajan reunasta löytyneen.
Askel Lindroos poikkikirveen.

Edessä 1895.

Ilom! Samalta alueelta löydetty
mitakin kiviesineitä, joita
juntalaistöön ja taneet ja ric-
nest Tukholmaan. (H. F. Haar-
lonen).

- 3104:7. Skovilan talon isämmältä.
H. F. Kaarloselta, Saatu joi-
nokivi.

Edessä 1895.

Koiristo.

Kiviesineitä:

6766:1. Kivisojan maalta löyti palsta-tilaisen joika Arvid Eloranta
n. v. 1908 vasarakirveestä (putoa
kapeata itäinen läistä muotoa.)

V. Myrsky ³XII 1914.

6026:1. Vähäntalon Rinnepellosta on
J. Ivansson löytänyt v. 1912
melisimisen kirveen.

H. A. Lindström ¹⁴XI 1912.

Korttila.

Rajamäki (Lemun puolella hudenk. 1-14).

I; XIII.

Jamalla Rajamäellä missä Lemun maalla sijaitsevat varrest, orat (katso Lemun kylästä Rajamäen paikallista määrittelystä!), on Korttilan puolella rajaava, ylimmäisen talon maalla, sen taavarat kivilaadukset:

Nº 15.

Sivun rajan reunalla, Korttilan puolella n. 75 m mäen länsireunasta ja 27 m Lemun maalla olevasta kivilaaduksesta kaakkoon on soikea, pyörivistä kivinen vare ^{suu-} runus ^{ov} 6,7 x 7,2 m ja ^{on se} 0,75 m korkea.

Nº 16.

16,5 m edellisestä kaakkoon on kiviköyhiä ^{jokaan} 7,2 x 3,8 m laaja, korkeimmatkin ^{ovat} 0,3 m.

Nº 17.

Nº 15:sta 17,5 m luoteeseen on hajotettu ja sammalitunut kivikasa, 5 x 5 m laaja.

Nº 18. № 15:sta 13 m lounaasson on sunninkaan mustoinon kivilatomus, $2,5 \times 1,5$ m. Sen itäpuoleista ^{ovat} kivet melkein puoli ympyrästä; ehkä ^{seov} ja annos hävitetytä varresta.

Nº 19. № 17:sta 4 m luoteessa on lähekkäin 3 kiveä, joita peittivät alani, joissa sirut ovat 3,6; 3,6 ja 2,8 m. Kivien korkeus ^{on} 0,5 m.

Nº 20. 13 m länteen № 18:sta on pitkä ja matala kiviröykkö, $11 \times 4,5$ m suuriinon ja $0,2$ m korkeaa. ^{Seov} Syntynyt ehkä ^{sünäov} kahdesta hävitetystä kivikasasta. Hyvin runsia graniittisia kivia.

Nº 21. Edellisestä 6 m kaakkoon on sunninkaan mustoinen kivilatomus, $2,8 \times 1,8$ ja $0,3$ korkea. ^{laaja} Se on kovalla sileällä.

Nº 22. Väärinkäsimainitusta 11

m kaakkoon on 3,8 m riistiusa ja 0,75 m korkea varc. Teskellä, ^{on} 2 x 3 sum-miin ja johtaa ulottuva kuop-gsa.

I, XIII.

Nº 23 ja 24. Viime eksi mainitusta 27,5

m kaakkoon on kaksi hajatettua varretta avaan riimakkain.

Niiden yhteen on riitiusm 10 m; lännän puoleisen ^{on} m. 3,5 m; suurimmat ^{ovat} 7,5 m korkeita.

Nº 25. Varc n:o 24:stä 11 m koilliseen on 5:den kiven muodostama paasi prof. Appelgren-Kivalon mukaan mitä olut 6; yksi sii ^{on} häritetty. Asetelman pitius ^{on} nykyään 4,7 m. (Espärama)

Nº 26 ja N. 100 m edellisestä kiri-

27. latomuksesta etelään on 2 avan kokonaan hajatettua hiidenkiasta. Läntisen-män muoto on nykyään melkoin ^{ovat} kolmikulmainen; sen siint 7,5; 13 sekä 12 m; kor-

kens^{on} 0,4 m. Idemmäisen laajuison
 6,5 x 4,5 m ja 0,3 m korkeas Vämek-
 simainittujen sarvapaisikka
 on Rajamäen rinteellä, lä-
 hellä rautatietä, minne
 mäki jistäytyy matalana
 kallana, jon. 80 m tiin toisella
 puolella olorasta asuinrakou-
 nuksesta lähteen.

Paikalta, missä Raja-
 mäen varret sijaitsevat, on
 laaja näköala Lemmisiuhon
 ja Asteljoon jokilaaksoon.
 (Katso varre n:o 28, pa Torkki-
 lan kylän alueella!).

Kosken kylä.

Kiriesin itá:

2794:52. Kollaran pellosta ^{on} löydetty kourutalla.

Julin 1860-65.

6302:5. Koskontchtaan kartanon maal-
ta, histakuopasta löysi työn Edvard Lehto v. 1911 kourutal-
tan. Siikka ^{on} 500 metriä joest "Lounipohja".

H. A. Lindström ¹⁰/11/1913.

Huum! Eräs työnies kotoi löytämensä näinä vuoina kiriesineen ja luovuttaneen sen Koskontchtaan isännöitsijälle, Forsellille, jonka sanoi olavan innok-kaan muinaisesineiden kai-lijän.

(54)

Kouvolan (Koromáki)

I; XIV.

8707: Penttilän talon puuka, Niilo
Penttilän lontóyt v. n. a 1925 sun-
ren tasataltan

R. Salomon $\frac{1}{2}$ /926.

Tuhmisi.

Kiriesmeitä:

3315:55. Anttilan talon Anttilan jalkion kankareesta, vanhasta huoneen perustuksesta ja n. 400 syltää Anttilan talosta pohjoisen oralle Lindholm löytänyt Pikkukirveen.
Hj. Höglgren 1885-

6795:1. Kruusin omistaman jalkotilkuun etelänpuoleiselta, ahonrinneestä, on löytänyt ^{Samanniminen} ~~itsellivanhus~~ pikkukirveen.
Ilom!

Kruusin paikka ^{on} kummit tie-
rönperän kylän ika Tuhmisiin; vi-
reissä, on Tuhmisten Turkimitti; mah-
dollisesti ^{on Kirvaves} sitä löydetty.

V. Myrsky 12/1915.

6795:2. Hankaren torpan maalta ^{on} Robert Ranta löytänyt pikkukirveen
toran. V. Myrsky 12/1915.

6795:3. Kuhmiston kylästä on Antti Ahon
pää löytämäst tasaataltan toran-
pään.
V. Myrsky ¹²/_I 1915.

8707: Härkähaan mitystä löysi pals-
tati allison poika E. Lindholm
elokuvassa 1925 reiallison Kiviesi-
misen.
H. Salonen ²⁰/_{IX} 1926.

Pronssikausi:

iluom!

6795:5. Hankareen torpan maalta Valokura
on löytänyt torppa Robert Ranta nykyi-
son narsettarakennuksen pihalla topogr.
Sijainnista hän onkin kaasta artistoria
pronssitikarin I.

V. Myrsky ¹²/_I 1915.

iluom! Samanlainen vare, kuin Hankareen
torpan luona, on hävitetty, on
U. Myrskyn mukaan myös Rus-
kean metsän tyrräällä, vasta-
pääta Hankareen torppaan (?)

Hüdenkinkaita:

I. XV.

Huhmisten kylän lännellä sijaitsevaan Huumorimäen pohjasta, n. 150 m luoteeseen on n. k. Linnamäki. Siinä korkeimalla kohdalla on Hüdenkinasta:

Nº 1.

Pohjoisim on osittain hajoitettu, sen laajuis on myt $7 \times 6,3$ m. Keskellä oleva kuoppa on ulottu pohjaan saakka.

Nº 2.

Edellisestä 11,5 m lounaaseen on ollut vare, josta on hietetty kivää n. 20 m laajuiselle alueelle.

Nº 3.

8 m viimeksiainiusta kaakkoon on kolmas vare, jonka suurus on $9,7 \times 9,5$ m ja korkeus $0,70$ m länsiympärellä; muualla korkeus vaihtelee lomistä $1,50$.

Keskellä ja kohleissuolella on matala kuoppa.

Nº 4.

Nº 3:sta 4,5 m kaakkoon on lounattavasti hajoitettu vare, joka on $7,5 \times 6,9$ m laaja ja $0,75$ m korkea. Keskellä on $2,2 \times 1$ m syväinen kuoppa, joka

yletti y Kallioon saakka.

Paikalta ollaaja näköala kaikkien ilman suuntiin.

Iluom. Djörkin mukaan on lin-
namäellä ollut limoitus. Ni-
van selviä jalkia ei sellaisesta
onää ole, mutta iluvimäen
vanha isäntä sanoi hän on
muromissaan mäen ympä-
rillä ollon tämän ollessenkä-
virivin, joka kulki mäen ym-
päri länsi- etelä- ja osittain itä-
puolta. Tiedon anto pitää ai-
nakin siinä suhteesta paik-
kansa, että mäki on loivin
yllämainitulta puolilta, kun
se taasen on korvassaan jyrkkä
toiselta puolilta. Kirjet sano
isäntä Rajetun tiemaille ja
rakennuskon perustukseen.

Rautaja:

Huom! Kuhmisista Arpalahden vierän
tien orkealla ymokella, n. 100 m
Anttilan pumakumonesta joh.
joisen ~~tarvalla~~^{maen} kiekkilevällä on
kivinen ja maanskarinen kurvin,
3,9 P-E ja 3,8 m T-L. Kivet itä- ja
eteläympäri asetettu suoravi-
raitesti

Myöhempi rautakausi.

3444:5. Jauhinajon torpasta ^{on} saatu
työkivives.

Hj. Appelgren 1897.

Huom! Ks. huomautusta Yläskylän kylän
yhteydessi!

Tumionsää

Kiviesimöitä:

- 2912:139. Alitalostapon malkinmuotoinen kives
Leppäostettu kamp. Wahlsteniltä.
Lj. Appelgren 1893.

- 2912:153. Tumionsäästä ^{on} saatu ^{kiri}
Lj. Appelgren 1893.

Vanhempi rantakausi.

- 2912:156. Tumionsäään maalta alhaal-
ta laaksosta löydetty soikea tu-
luskivi.
Lj. Appelgren 1893.

Kynnámáon kylä.

Kiviesincitá:

33/5:53.

Kynnámáon kylän johj. puolella sijaitsevan torpan "lähettiviltä" sel-
vistä ($\frac{1}{4}$ km kylästä) on löydetty kiviesine.

Hj. Appelgren 1896.

V.R.K. 2

33/5:52.

Trontalon haasta, nýkkiö n:o 14:sta, on
välisosa ja manla.

I; XVI.

Hj. Appelgren 1896.

Trontalon eli Trouarin talon
haassa on ollut kalmisto, hulka-
vasti vanhommatta rantaan undetta-
matta on se kokonaan hävitetty
edellisen isännän paikana; mah-
dollisesti on se vielä yksi tunnuju-
tästä kalmistosta, joka sijaitsee
n. 25 m marettarakennuksesta
kaakkoon. Mainitsen prof.
Appelgren - Trivalon muistutuspane-

mat kummat:

- Nº 1. Tulisija (tutkitta).
- Nº 2. Kivikasa (Epáarma).
- Nº 3. Kivikasa (Epáarma).
- Nº 4. Tuopja (^{siltä m.} siltä sun empi kivi otettu.)
- Nº 5. Rakennuskiven jomustus.
- Nº 6 ja 7. Sá ánnólli seitjäasettuja kivia.
- Nº 8. Kivilatomus naretan sisámuodella.
- Nº 9. Matala maakunju (2 keskuskirvia).
- Nº 10. Matala maakunju (1 keskuskiri).
- Nº 11. Pieni kumju, ehkä tulisija.
- Nº 12. Korkea kumju.
- Nº 13. Siroteltuja sunrempia kivia (Epáarim)
- Nº 14. Kivia pihassa piirissä.
- Nº 15. Skivea joulkuilaisessa symmetrisessä
asennassa (Epáarma)
- Nº 16. Suni maakivi, jonka ympärillä on multaa
- Nº 17. Kivikokkoelma (Epáarma)
- Nº 18. Kivilatomus mataline multakorke-
sinen ja keskuskivinen.
- Nº 19. Pitkänjuldeinen maakunju (silmäkiri)

- Nº 20. *Tirilatomus* (matala maakumpp ja 2 keskuskirrä)
- Nº 21. Pitkänmoleinon matala maakumpp (esim pistörä kiriä rivissä ja keskellä)
- Nº 22. Maakumpp (2 keskuskirrä)
- Nº 23. Suuria kiriä rivissä (Epsåvarna)
- Nº 24. Pitkälainon maakumpp (1 keskuskiri)
- Nº 25. Matala maakumpp.
- Nº 26. *Tirilatomus* (joh. muoli háritetty)
- Nº 27. Kiriä (kuuluvat háritettyyn kiri-latomuksaan)
- Nº 28. *Kiriroykkiö* keskellä pellon (Mah-dollisesti ^{on} jäljellä)
- Nº 29. Pitkälainon kirkkokokonma pellolla (Epsåvarna)

Tukkurin kankare.

- Nº 1. Koillisnolalla Hyynämäön kylää m yllämainittu kankare, jossa Appelgre-

niin mukaan os kiripanosta. Vi-
moastaan N:o 3lla morkityn löysin; se
sijaitsee kankareella, olleesta tor-
pan ja árakommuksesta luoteessa
ja on sen suurus 6,7 m.

Huom! Keskellä peltajoapollut n:o 111
morkitty; siinapollut v. 1895 jäljellä, ai-
moastaan 6 isonyysae kirkää.

Toinen apollut lähekkäitä torppaa,
edellisestä kaakkoon, ja on sen laa-
pus, olet 5-6 m.

Laiterlan kylä.

Ihme! Iosatalosta n. 150 m leikkipäään joen, ahteen vasemmalla puolella, juuri siinä kohdasta missä tie tekee mutkan, on kiivipanosta muistuttava kiviastelma, 53×3 m laaja. Toinen samalainon on tätä ^{pohjoiseen} n. 20 m. Samalla kummulla on myös kiviastelma ja tapahtia, mutta on mitä onittain ha-joitettu kivääjöistä malla.
 * (Epävarmoja).

Lapparlan kylä.Sommamon ahde.

I, XVIII.

Nº 1.

Ylämäinittä paikka on Alastalon maalla, 4 km läntölänteen. Siellä (Perniön kirkolta Kosken tehtaalle vierän tien oikealla puolella) on mökki, josta luotessaan maantien toisella puolella on pyöräca kumpp. 7x6,5 m laaja ja 0,5 m korkea.

Nº 2.

Tästä 11 m luotessaan on samankainen kumpp. 6x5 m laaja ja n. 0,5 m korkea.

Nº 3.

Viim ekrimainitusta 7,5 m koilliseen on soikea kivilatomus, 5,6 x 3,8 m laaja, korkeus n. 0,4 m.

Nº 4.

Aivan edellisen koillispuolella onkinia 2 m laajuisella alalla. (Epsärarna).

Nº 5.

Satakunta metriä samasta mäestä Poniön koholle pääin, sillä kohdalla, jossa on ensimäinen kumman humpun, avan tienviennassa, on lomanpohjalla on sammaltuntut soikea kumpu $4,6 \times 3,5$ m laaja ja $0,6$ m korkea.

Nº 6.

N. 70 m edellisestä länteen, mäen korkuimalla kohdalla mäkinon reunaalla on kivikasa jokaankorasti hajotettu tai on se luonnon muodostama; $10,5 \times 9,8$ m ~~sivu~~ ja $0,3$ m korkeus.

Nº 1.

Tihän kuusi- ja mäntymetrin keskelle, Lappalan puoleisella rinteellä on $9,5 \times 8,8$ m ^{laaja} ja 1 m korkea rare, jossa on 2 kuopaa.

Nº 2.

30 paskelta pohjiosan ^{on} yleinen kivikasa $6 \times 5,5$ m laaja.

I; XVII.

I; V.

Latokartano (Väse-gård).

Kiviesineitä:

2794:18. Maasillan (Landsbron) torpan
pellosta, olóy detty kourutalta
(Julin 1860-65).

2794:24. Maasillan (Landsbron) torpan
pellosta, olóy detty talta. (Julin)

Hiidenkinkaita:

Nº 1. Entisen rantalehtaan vasta - I.
päättä ja mylystä kaakkoon, tis-
kojoni stelárannalla, koho-
valla korkealla mäellä, $7\frac{3}{4}, 5:$
jn sten (topogr. k.) kohdalla on pa-
hasti hävitetty hiidenkuinas 10m
ristiinsä ja 0,9 m korkea. Keskel-
lä 4×3 m laaja kuoppa, joka ylet-
tyy pohjaan saakka!

Lachnium

Kirvesinräta:

3684:22. Anton Ekström in asumasta torpan pääärakennuksesta "3 syltää" on löydetty tumma-sinerväkirves. Torpan takana olevasta mäestä tarvattu mustaa multaa ja hiiltä.

H. A. Petersson 13/8/1899.

6357:1. Myllypsakan torpan rihipellosta löysi torppari V. Lundström v. 1913 ~~rihipellosta tasalereän~~, hiotun ja tasajaksun kirven. I

Iluom! V. Lundström kertoi vuonna kesänä 1925 löytäneensäkin sen malkin torppansa läheltä, mutta si mustannut niin hän oli sen paennut. Lypsasi sen toimittaa Kansallismuseoon, jos hän löytää sen.

Kivilatomuksia.

suom! Olinn torpan vieressä mai-
nitsee prof. Appelgren - Kivalo
olevan jossun kirkasan, joka
sinousus on 2×3 m ja joka on aivan
matala. Nykyiset paikkakunta-
laiset sivät tuntemat Olini-ni-
mistä torppaa.

Lemu.

Kiviesineitä:

4/102:1 Lemminkärtanon työmiesteltä R.
Lind ittäpänsaatu kivies.

R. Wans 8/11/1902.

Hüdenkukaita:

Nº 1. Hyyppiänmäellä, joka sijaitsee I; XIII.
n½ km Lemminkärtanosta eti nykyisestä Ospokodista itään, on
topsogr. 57,0-jristen kohdalla melkein kokonaan hajotettu hiedonki-
as, 6,4 x 5,1 m laaja ja 0,8 m korkea. Kes-
kellä pohjaa saakka ulottuva ja 3,2 x 4,6 m suuruisen kuoppa.

Nº 2. Ensimmäisestä n. 50 m luo-
tessaan on myös osittain hävitety, 8,7 x 8,2 m n. tiuksa ja 1,50 m korkea,
vare. Keskikohdalla ^{oik} 2 x 1,5 m sun-

ruuden kuoppa, joka ylettyy 1,25 m syvalle.

Nº 3.

2 m viimeekin aimitusta lounaasson on $7,6 \times 5,5$ m laajuisen ja 0,5 m korkeuisen hii denkinaa. Keskellä 2×1 m suuriin on ja yhtäan ylettyvä kuoppa. Muut ovat on sitä hajoitettu.

Nº 4.

Pari sen metriä tästä pohjoisen on aivan muodot on (P-6 4,8 m ja T-2 2,8 m) ~~laajuisen~~ varren pohja; suuremmat kivet kohoavat 0,2 m.

Nº 5.

Aivan neljännon pohjoispuolella on $3,6 \times 3,2$ m laaja ja 0,25 m korkea, aivan pisminkivinen varc.

Nº 6.

Viimeekin aimitusta 3 m lounaasson on 6:5 samanlaista ^{täytty} kivistä kuin edellinen ja $2,6 \times 1,5$ m laaja sekä aivan matala.

Vareet ^{ovat} muodostetut kallionlohkareista. Paikalla laaja näköala.

Lehmihaka.I | XVIII.

Nº 1.

Lemunkartanosta n. 300 m pohjoiseen on metsänpeittämä matala mäki, Lehmihaanmäki, joka kohoaa heti saarara-komuksen poljoiospuohelta. Tämän mäen korkeimalla kohdalla on suor vare, 20x 17,5 m laaja ja 1,6 m korkea. Keskellä ohukupissa (3,7 m ristin-sä), joka ulottuu melkein pohjaan. Toinen knoppa (6x1,4) avaa poljoiorenassa ja ulottuu se pohjaan saakka; 3:8 knoppaa on koillis-puolella ^{on se}, 2x1,5 m nurunsa ja 1 m syvää.

Nº 2.

N. 50 m lounaaseen edellisestä sijaitsee 6x5 m laaja ja sumikkamaantoinen hiidenkuinas, korkeimmat kivet ovat 0,4 m ^{Korkkuja} Etelä- ja kaaksoin moleista ovat rennat paraiton säilyneet.

- Nº 3. Viimeksiainitusta 15 m länteen
on kovasti sammaltumt hündinkin-
as, joka on 16x7 m laaja ja 0,5 m korkea. Se
sijaitsee jo miltein Pukkulan länsiosi-
terällä.
- Nº 4. Yllämäinitusta hündinkinkaisista
länteen, kylätien toisilla puolella sivun
matalan hajantaan keskikohdalla, n.
25 m kylätiestä, on hajoittelu vare,
joka on 9,5 m P-E ja 7,8 m T-L ja jonka
korkeus on itäpuolella 0,9 m. Keskellä
on 2,1x1,5 m laajunnon ja 0,6 m
syvinen kuoppa.
- Nº 5. Edellisestä 3 m länteen on 2x3,3
m laaja 0,5 m korkea "hündinkies".
Kirikasa on kokonaan "sammaltumt".
- Nº 6. Edellisen suuntaan 4 m on kirila-
stelma, joka on 3,2 m nistünsä.
- Nº 7. Nivakundemu on viressä

on kivää kahdessa rivissä (3 ja 4 m yhtkät). Suurimmat kivet ^{ovat} 0,5 m korkeisia.

Nº 8.

Nelisentriä jälleen länteen on kivikokonaisma, joka on myös kokonaan samihaltiut ja jonka suuromus on 1,7 m ruutimäärä ja korkeus 0,3 m.

Nº 9.

Samaan suuntaan kuin edelläsen 11m on kivikokonaisma, joka on 3,3 m laajuisen ja 0,3 m korkea.

Nº 10.

Yhdeksännon vieressä, sen kanssa samaan suuntaan, on edellisiä jonkin verran selvompi, kivikasa, jonka muoto on pitkäsoikea. Sen pinta ^{on} 7-8 4,5 leveys 3,8 m; korkeimmat kivet ^{ovat} 0,5 m. Keskiellä 2,6 x 2,1 m laajuisen kuopan, joka ulottuu pohjaan. Keskiellä kuoppaa on hiililainen si-mäkivi.

Nº 11.

Yhää edellisen länteen n. 7

m on kolmionmainen kivikasa (2,5 ja 2,8 m reunoidsta mitattuna)

Nº 12.

Sivun yhden noin 10istä välit
tömässä yhteydessä länsisyr-
pellä on kivi kokonaisuus, opásäännö-
listä muotoa; ainoastaan kol-
me suurempaa kiveä ^{on} näky-
vissä (0,6 m korkeita), toiset ovat
kokonaan sammallkerrakseen jrei-
tossa.

Nº 13.

6 m viimeksi mainitusta
luoteessa on nelikulmion kivi-
latomus. Nykyään ^{on} se kokonaan
maatumut; ^{ja} tunnillekin 4,8 m pit-
kä ja leveä.

Nº 14.

Tästä taason 4 m loun-
naassa on nelikulmion muotoi-
non kivilatomus, 4 x 3 m laaja;
keskellä ^{ja} suuri silmäkivi, 1,3 x
1 m ^{laaja} ja 0,5 m korkea. Pienet
kehän muodostavat kivet ovat
samalla tunti melkein kuus-
maan attomikri.

Nº 15.

7,5 m edellisestä etelään on sunninkkaanmuotoinen kivilatomus $5,4 \times 3,4$ m; suurimmat kivet, jatka sijaitsevat länsiruunassa, kohoavat 0,5 m maapinnasta.

Nº 16.

Kivilatomuksesta n:o 0
10 m. 20 m lounaaseen on $4,5 \times$
 $3,5$ m sunninen ja 0,3 korkeuden kiviladolma. Se on ikaan-
kuin kakiosainen, pyöriignolei-
non sunrennyt kuin eteläinen.

Nº 17.

N. 15 m varre n:o 4:stä etelään
on suni hiidenkinas, $12,6 \times 12$ m laa-
ja ja 1,3 m korkea. Tiskella $1,7 \times$
 $1,4$ m sunninen ja 0,85 syoyninen
kuopja.

Hiidenkinkat ja muun-
laiset kiviladolmat tehty jaää-
siassa pyörivistä kiristä. Var-
sinainen hiidenkinkina voi
pitää vanoastaan n:o 9 ja 17.
Joist kuuluvat myös. rautakauteen.

Paikalta ain² oastaan nákoala Lemminkáisen suohon seká osittain Asteljoon jokilaaksoon.

Pajapakan kankare.

I; XIII

Nº 1.

Puolisen kilometriá Lemmesta kohdillaan vieráá tiistá on Pajapakan kankare, jonka kaakkoisreunalla, n. 125 m tiistá koilliseen ja 20 m pohjoinen- nasta lhotcesen, on vare, jonka suuruus on 10x9 m sis- tinsá korkendin olton 0,5 m. Keskellá ^{oy} 2,2 m joitká ja 1,2 leveää seká 0,2 m syvä kuoppa. Muuton on vare sáannóllinen ja säilynyt.

Paikalta nákoala pi- noastaan Lemminkáisen suohon.

Suulysakan kankare.

Nº 1.

Edellám aimitusta Pajapakan kankareesta n. 58 m leveysm
jeltoaukeaman kaakkoispuo-
lella, on yllámainttu Kan-
kare. Sen eteláreunassa enti-
son Suulysakan torjan pah-
jorismolella (n. 50 m), on 10,5 m
suurimman 1/5 korkeuden hi-
denkinas. Se on aivan hy-
vin sáilynyt, ja ^{on se} tehty jojo-
ristá kivista.

Paikalta samanlainen
nákvála kuin Pajapsukan
kankareesta.

Rajamäki.I. III.

Mainttu mäki sijaitsee Lemmisten Korttilaan vierän tien varrella n. 1,2 km on siinimaintustatolasta kaakkoon. Tie kulkee n. 175 m päästä mäen läntisestä reunasta mäen poikki. Paikalta josta tie haaraantuu Jokkilaan, muraan länteen, mäen läntisimmässä sivurantion puoleisessa reunassa on seuraavat kivilatomukset:

Nº 1.

Pohjoisin on nykyään onää jäte entisestä hiidenkinkalasta. Sen pituus P-E 4,9 m ja T-L 3,3, korkeus n. 0,3 m. Keskilätkiviäiskku, 2 m pitkä ja 1 leveä, joka on tehty 9:stä kivestä; sitä lisäksi on yksi kivi, arkuun sisäpuolella keskikohdasta vähäisempi. Yksi kivi täytää steläsiin, pohjoissivun on avonainen.

Nº 2.

Metrin verran edellisestä etelään pääi on avian joni yksikoroksinon kivilaulumaa; seka joutumut hárityksen aloi sekä! Sen pituus ^{ov} T-L 3,3 m ja P-E 2 m, korkeimmat kivet ^{ovat} 0,2 m.

Nº 3.

Tästä 12 m lounaaseen on suuri hiidenkiila, jonka avian sevästi orittää ylunasta. Sen laajuis ^{ov} P-E 18,5 m ja T-L 17,5 m; suurin korkeus luoteispuolella ^{ov} 2,5 m. Vareessa on useita kuoppia: kaakkoispuoleisin 2,2x1,8 ja syvyys 0,9 m; keskellä on 3x1 m ja 0,5 m syvä sekä johijoiguspuolella 1,5x1 m laaja ja 0,5 m syvä kuoppi.

Nº 4.

8,5 m n:o 3:sta etelään on kokonaan hárityty hiidenkiila, jossa pääosa taan johja on jälällä. Sen suuruus ^{P-E} ^{ovat} 5,5 m ja T-L 5,4 m, korkeimmat kivet ^{ovat} 0,2 m.

Nº 5.

Vare n:o 3:n itäpuolella kos-

kirkosta 9 m korkeaan on 7 m suuren kiven muodostama kehä. Sen ylituu $\frac{1}{2}$ m ja leveys 2 m; korkein kivi, joka kohoaa itäpäässä, on 0,75 m korkea.

Nº 6.

Viimeksi mainitusta 4 m lounaaseen on täydessä sammaltunut joitkänsivä ja matala kivikasa, jonka ylitus on 6 m ja lev. 4 m, korkeus on 0,2 ja 0,3 m. N. 1 m sen yläpuoleisesta joästä joittaa esim. litteä, kyljellään makava kivi, ehkä ~~ja~~^{-taan} järkkun joättykivi.

Nº 7.

16,5 m n:o 6:sta kaakkoon on joitkänsivä kivilatomus, 8x5 m laaja ja 0,2 m korkea. Keskellä on joitkä ja 2,1 m leveys kiviarke.

Nº 8.

Välittömästi edellisen kaakkiosuolella on osittain numettunut, 4-kulmainen kivilatomus, 3,2x2,2 m laaja ja 0,3 m kor.

Nº 9.

Edellisen lounaispuolella, n. 1 m
joássá, on suurista kivistä
muodostettu, 4-kulmainen
kiviköhä, jonka siintä m
pitkät. Suurin pääkivi on muodollista
korva kivi (1 m korkeinen).

Nº 10.

Nº 9:stä 5,5 m lounaaseen si-
jaitsee hajotettu kivikokkoel-
ma, ^{suurin} pituus ^{on} $3 \times 2,8$ m ja korkeus
0,3 m.

Nº 11.

Tästä taason 9,5 m itá-
kaakkoon, järven lännun ja Kot-
tilan rajalla, on valtaava kivi
kivion muodostama kehä.
Sen pituus ^{on} 7,4 m
ja leveys 2,5. Suurimmat kivet ovat
töristämättä korkeat. (Tuntum
spáramalta.). Sitä ehkä myös
tiettu kivirajamerkkeihin.

Nº 12.

9,5 m:n etäisestä itään on pie-
ni kivikokkoelma, 2 m ristiusá
ja 0,2 m korkea.

Nº 13.

Tohto edellisen luoteispuolella on jytkän soikea muovettunut kivikokkoelma, 5 m pitkä ja 4 leveä, korkeus 0,3 m. Keskellä 2,7 m pitkä ja 1,5 leveä arkku.

Nº 14.

Torkkilan tiestä siitä kunnossella tullaan Lomun-Torkkilan rajalle ja n. 50 paskelta rajaa pitkin pohjoiseen päin, on de-mun puolella 5 m rajasta 5x5 m laajuinen ja 0,6 m korkeinen hiidenkiila.

Huom!

Katso toisista Rajamäellä olevista hiidenkankaista Kottilan ja Torkkilan kylien yhteydessä, ~~selostetusta hiiden~~
~~kankaista~~!

Huom!

Lomun pääraakennus on itäpuolella, lammen eteläreunassa on kivijämaanselkäinen kumpu. Outo se hantta tai muntan tsity, on vaikeasti ratkaista.

Lüri. Lite, sitten lüide
luidenkukaita:

I.

Määllä joka kohoaa valtamaan tiestä Latokartanoon käántyrän tienhaararit ápuollella, joka korkeimalla kohdalla ja 7,5 m luoteispuolesta, on 2,7 m ristünsä olava vare, joka on johastii háritetty.

Nº 1.

Pästä n. 12 m länteen, mäisen reunassa (n. 1 m laajuisella alalla kiviä; varmaankin samantoinen vareen jäte.

Nº 2.

Edellisestä luoteeseen, mäisen reunassa senkoreen läpäisellä jalkalla on 3,2 m ristünsä ja 0,2 m korkea vareen johja; varmaankin ^{on se} /aikoinaan ollut korkeampi vare.

(Mukkaat kutsuvat niitä vareiksi.)

Lupaja.

Kiviesineitä:

3/04:5.

Vairaalalon pellosta on löydetty varsireiällä varustettu kivikuokan pohlikas ^{Se on} Vairaalalon hoitajalta saa tu.

Bedrovap 1896.

Hündenkiukaita:

Horttumäki: I: XIX.

N:o 1.

Mäki sijaitsee 17 km Lupajan kylästä itään ja suksenpölestään n. 300 m kaakkoon. Se on hieman, topogr. piiteen 57,0 kohdalla, on siinä vare, 16,8 m nostiinsä ja 3 m korkea. Pohjoispuolella ^{on} 2,8 m laaja ja 1,2 m syvä kuoppa.

N:o 2.

N. 70 astelta edellisestä pohjoiseen on tämän vare, jonka Maisten

Färling aikoinaan on tutkinut. Si
vet on viikeltyn tehdyt apaisivat kasvan,
13 m laajuiselle alueelle ja 15 m korkeaa
elle. Teskellä jarkku, ^{on} ~~onkaan~~ 13,2 m pitkää
ja 1,7 m leveää.

Nº 3. Edellisestä n. 30 m länteen
on myös Färlingen tutkimia hiiden-
kinas. Sen suurimmat mykyt ovat 9,4 x 6,4
m ja 7 m korkeaa.

Vareet ^{on} tehdyt kallionlohka-
reista. Paikalta pulaaja on ákoala
länteen.

Varemáki (Prestkullan-máki) I; XX.

Lupsajan Mellonistá korallisem, sukm-
böleön vierän tien varrella kohoaa
máki, jota kutsutaan toistuen
monkiloisden mukaan Varemáekin,
toiston taason Prestkullan-máeksi,
kuten Tukkinummon poljoi syvölet-
lakin sijaitsevaan mäkeä.

Nº 1. Tuon mán korkeimmal-

la kohdalla, Mellomin talon puolei sessa rennassa, tyyroga pisteessä 551 kohdalla, on 2 varretta, joista Björk on tutkinut. Kaakkoripuoli on myö ^{oja} 11,2 m pituus ja 0,75 m korkeaa.

N:o 2.

Lounaispuolella olva (n. 3 m edellisestä), on $3,3 \times 2,7$ m laaja ja 0,3 m korkeaa. Varret ovat tehdyt kallionlahkareista. Palkallaalaaja näköala.

Ilmoim!

Satakuuta metriä Mellomin talosta edellämainittua suota kohdon ja kynnumisen metriä maantien itäpuolella on kivennen kummun keskellä peltoa joka sisarempia kivitä muodostaa jokinlaisen juuri, joka sisässä deksi prof. Högselgren-tiivalo on määrinnyt $4,5 \times 4$ m, se kohoaa n. 0,5 m korkealle (Esiavama)

I-XX

Prestkullanmäki.

Hindenkinkaita: I: XXI.

Prestkullan ristikatalon ja Nellerin talon rajalla, riimekrimaintusta n. 1 km etelään, on yllä mäistä kaakosta luoteeseen kulkova mäki. Sen korkeimalla kohdalla (luotisipolella) on mäistäjä ^{joka on} talojen rajalla hidenkinas $17,5 \times 13,6$ m laaja ja 2 m korkea. Keskellä $10,5 \times 10$ m laaja kuoppa, joka ^{on} ylettyy, johjaan, kumpaan seunatittista jostikinistä.

N. 150 m lästä vareresta luoteeseen on mäist. Färlingin tutkimaa hidenkinas, joka ^{on} saatu ettei alkuperäisen muotoon $18,5 \times 6,8$ m laaja ja 1 m korkeus.

N. 3. Siyan riimekrimaintun luotisipolella on tainon Färlingin tutkimaa varre, jota ei ole tutkimitaan jalkoon koottu. Laajuis ^{on} 7 m. Keskellä on suurimman muotion parkku.

Tükkinummella, mikä sijaitsee nykyisestä Tükintalosta luoteiseen, on tihéän kuusimetsän peitossa noita rantakanardon kalmistojä, joissa sekä vanhemman että nuoremman, joista prof. Hackman yhdessä yliopp. Bedowarfin kanssa vuonna 1899 tutki muutamia Ne ^{ay} mörkity ^{määräillät} Kansallis-museon luetteloon ^{2/8-200} 3720:1-167 ja seikayhdisteellä silleä ollut seuraavat hankest ⁱ prof. Appelgrön - Rivalon ² mukaan.

Pohjoisesta luhion:

- Nelionmuotoinen kirjapainos, 4,9x4,6 m.
- Epäselvä rikotta, 6,8x3,5 m.
- Epäselvä, pieniä kiviä keltaistä, u. 2 m.
- Sunnikkakaanmuotoinen kirjapainos, 3 m pitk. 2,8 leteri.
- Hajanainen kirkkokelma.
- Yksinäinen kivi, maavallin ympäristö.
- 4-kulmainen kivi, silmäkivikeskellä; luoteis- ja kaakkisivut 3 m, kolmissivu 3,5 m ja lounaisivu 2,6 m.
- 4-kulmainen kivi, silmäkivi.

lounais-koillissivu 2,7 m ja luoteis-kaukkois-sivu 2,3 m.

Nº 9. Sunnikkaan muotoinen kivirouk.
Kio, 5 m.

Nº 10. Epáselvá kiviroukkio.

Nº 11. Sunnikkaan tapainen kiviroukkio,
5 m pitka.

Nº 12. Isoa kiveä rivissä aidan vieressä.

Nº 13. Sunnikkaanmuotoinen kivipanos,
lounais-koillissivu 6,3 m ja luoteis-kaukko
5 m.

Nº 14. Epáselvá kivipanos.

Nº 15. Sunnikkaanmuotoinen kivipanos;
pituus luode-kaukko 6,8 m, leveys 3,6 m.

Näistä yli 200 m eteläänpäin:

Nº 16. Sunnikkaanmuotoinen kivipanos,
pituus 6,8 m, leveys 5,3 m.

Nº 17. H-kulmainon kivipanos, 5,3 x 4,8 m.

Nº 18. Sunnikkaanmuotoinen kivipanos.
pituus 8,8 m, leveys 6 m.

Nº 19. Neliskulmainon kivipanos, tutkittu
v. 1895 (3106: 9-13)

- Nº 20. Kivipanoksen itäsim ja 1 kivi poljossa ja 1 kivi eteläsimistä; 5,6 m pitkä.
- Nº 21. Epäselvä kivipanos.
- Nº 22. Pieni kivipanos.
- Nº 23. Pyörä kiviruukkio; 11 m luoleistaakkaakossa ja 14,5 m lounais-kolmis.
- Nº 24. Uhrikivi (Kts. toisessa paikalla!)
- Nº 25 ja 26. 2 kivipanosta.
- Nº 27. Neliskulmainon kivipanos, 3 m sinut.
- Nº 28. Epäselvä kivipanos.
- Nº 29. Naakumppi, 7 m ristünsä. Pohjoismoliat tutkittiin 2.1895 (31.06.7.8.)
- Nº 30. Naakumppi, 11x7 m ristünsä.
Pienessä kankareessa Huopalahti johtavan poljoisen osan keskikködällä, Tryggin kurkussa, vastapäätä Hakalan torppaa:
- Nº 31. Suurimman muotomaton kivipanos, 5 m pitkä.
- Nº 32. Hakalan torpan vieressä on Huopalahti joen pohjan

kallionkieleke, 2,5 m pitkä, 0,9 m kor. ja mityyn molsella 3 m korkea, jossa 3 uhrikuooppaa

Skarsin torpan luona ja sen itäpuolella mäen rinteessä 6 kivipanosta, joita myös tutkittu v. 1899 (3720:207-217)

- Nº 33. 6 kiveä ympyräässä kehässä; silmäkiri $5 \times 4,1$ m.
- Nº 34. Kivipano, $3 \times 2,5$ m.
- Nº 35. Soikea kivipano, 11 m pitkä.
- Nº 36. Pyörä kumpu, 8 m F-E, 7,1 m T-L.
- Nº 37. Neliskulmanon kivipano; kivia pohjois- ja eteläsiivulla, $2,2 \times 2,6$ m laaja.
- Nº 38. Neliskulmanon kivipano, $7,5 \times 4$ m
- Nº 1. Lassitalon maalla Huop. XXI
piirtyn koillisraunalla lähellä Mellotin talon rajaa - aitaapyyki kivipanoksesta näyttävä paikka.
- Vairaitalon maalla kylästä 1 km eteläkoinkoon ralta-maantiesta ja Skarsin torpasta

n. 150 m kummastakin, alhaalla laakson poljassa, jossa ellá mäön-töyrällä.

Nº 1. Iso kirpanos luode-kaakkosm, lounais-koillinen 7 m

Nº 2. Edellisen kaakkoon molella, kan kareen rintessä 3 neliskulmaista kivilatomusta (Tutkittu v. 1899, 3720:168-206)

Nº 3. Ensiksi mainittu lounaispuolella, n. 10 askel enpäässä iso maayre-rainen kivi, jonka ympärillä vä-hänen mästä.

3720:221. Lippá Skarjon ja Tükki-munnon valilla olevasta jäljistä on löydetty "hiisn elantapainio esine"

7752:1-60. Johtori G. Nordmannin v. 1920 tekemästä kairauksesta saadut esineet (Kalso karttaa topo-gr. julkistosa). Paikka kaakkoon prof. Hackmannin sijasta han dasta, Tükkinummen kaakkioson etelärannassa.

Uhrkivet:

I; XXI

Nº1.

Tükkinumella Tükki nimimaan
muoneen pohitse ja Tükkinummon
läpi jokivarella sijaitsevalle poh-
olle vierän tiön poikealla muo-
lla, vähän ennen kuin tul-
laan mäinitulle poholle on
n. 9 m pitkä kallio, jossa 5-3
pyöreäpohjaista kubppaa 3-3 m
pituisella ja n. 2 m leveisellä
alalla. Kuopat 6-8 cm laajat
suusta ja 3-4 syvät.

Nº2.

Edellisestä jonkin verran mäon-
reunaa luotessaan Tükkinum-
mon ~~kaakkiossa~~ kohdella olivan, ankeaa-
man laidassa pistää maa-
kamarasta esin kallionkie-
leke, sen huipulla on 6-8 e-
mantilaista uhrikuoppaa kum-
edellisessäkin n. 3 m laajui-
sella alalla. Kalliossa on
saattanut olla enemmänkin

kuoppia, mutta ovat saattaneet havitä rennasta lohjenniiden kallionpalasten yhteydessä.

Nº 3.

Hakalan torpan pääarakon-muusta n. 100 m luoteeseen on viljelyspelloa ja metsän rajapaidan luona kallio, 2,5 m pitkä, 0,9 m leveä ja mityn pohjalta 3 m korkea, jonka huipulla ^{on} 3 uhrikuoppaa. Kaakkoispuoleisimmän halkaisijan ^{on} 7,5 cm ja 1,5 cm syvä; keskinäisen ^{on} 7x6 cm ja 1,5 cm syvä. Luoteispuoleisimman ^{on} 9,5 cm halkaisija ja 2 cm syvä.

Huom!

Täkkinummella sijaitsevista künneistä minäistään näkisiä on vaikcata päästä minkäänlaista selvyyttä eikun nummi, on, melkein läpivääsimällä omien kuusimetsän peitossa ja haudat kokonaan sammaltuneet.

Lövböle.

Ilom!

Lövbölen tilan omistajalla ^{on} hallussaan oikokirven tetä-katkelma, jota on käytetty vielä katkenmisen jälkeen. Hän pitäisi ennen nälkää itse.

Ilom!

Sama isäntä kertoi talvella 1926 tarannonsa Lövbölen hietakuopasta, joka sijaitsee tätä talosta Laitelaan vierän tien "lähisyydessä", 3 m laajassa ja n. 1 m syrällä kulturimaaan täytämän kuopan, jonka pohjalla oli ollut "mustia" kivia. (Isäntä tuntui innostuneelta minnaismuistoystäväältä ja asianduntijalta!)

Ilom!

Lövbölen talosta itään, muidon viljamaka siinissä on vanhojen misten sanojen mukaan "aamihantaja". Nykyään ^{on} medalla tasotettu.

Makarlan kylä.

Huom!

Toisten henkilöiden kartoman mukaan on Makarlan Lindstedtilä halussaan kiven siirtä.

Makaran järven pohjorannalla on Makarlan talo; sen länsijoreella ^{IXXII} lähellä Fräskbölen talon rajaa, järven rannalla, vastapäätä Majutin nokkaa on vallitukseen tapaan tehtyä kumpusa, ^{on} senää sevästi Huomattavista.
 (6-päivävarmoja)

(99)

Mathildedal.

Kirkesincitá:

2794:68. Mathildedalin tehtaan maal-
ta, Hummeldorfin lähden van-
nalta on Granborn löytänyt iou
kirveen eli tuvan viljelysmaata
raivatessaan.

Julin 1860-65.

(100)

Morihuhti.

Kiviesineitä:

3104:3. Morihuhdin talon metsäst
täponlóydetty kivikuokka.
Liedsvärt 1895.

(101)

Mussaari.

Kirjennetään:

3684:21. Ison talon Hankarin torpan ta-
kana, 100 syltää torpasta itään
sijaitsevasta mäestä on löydetty
v. ma 1889 koukkialta. I

H. A. Petersson ¹³/12/1899.

Málkkilán kylä

Huom! Pinttilän kylä N:o 16.

Ilj. donkin kaita: I; (XXIII vrt. tähän)

Huom! Pinttilän kylä N:o 16.

N:o 1. Málkkilán talon maalla ^{Pinttilän} raja-
aidan luona ja Pinttilän sauna-
rakennukseen takaan (itájmotella),
n. 10 m saunasta on sammal-
tumt kirkas, 4,3x3 m laaja ja
m. kookkaa.

N:o 2. Viime ekrin ainitusta 10 m
kaakkoon, tien toisella puolella
on, sunista kivistä tehty jyö-
reä hiidenkinas, 15x15 m laaja
ja 0,8 m korkeaa.

Huom! Tien varrella Málkkilästä
Pinttilään maitisee prof. Ap-
pelgron - Kiralo yhdestä paikassa"
3 tai 4 matalaa "rykkiötä.

(Eri nimet sellaisia löy-
tää)

Nokoiston kylä (Noko).

Salorannan (ent. Karanderin) jaalstan poljoisgrindella mainitsee Appelgren 2 matalaa kirkasaa, joista toisen laajuisesta $4 \times 2,5$ sekä 0,3 m korkea. Tämän poljoispaikassa oli kaksi yhdensuuntaista, syrjällisen asetettua kiivilaakaa (toisen pitius 1 m). Etnä mitään jälkeä tavattuut mainittuista kirkkaista.

(104)

Munkkila.

Kirjesincitá:

3104:8. Alastalon Nybackon-torpan
maalta, ontorppari Högland
löytänyt julkisahan (limsiósah-
an).

Cedervarp 1895.

3104:9. Alastalon Nybackon-torpan
maalta ~~on~~ isäntä Frisk löytä-
nyt julkisahan.

Cedervarp 1895.

Paarskylä.

Kirjeesineitä:

Ilmoit. d. k. Santamäen mökkin hietakuopasta on löydetty kirikiivestä: toinen on Pöör. M:sm, toinen on rikottu 29/2:152. Muun aissausta, joka sijaitsee Mäkisen itsellistilan koillispuolella (n. 300 m tāsta), löyti torpp. Karander kunnan, alta v. na 1889 tasatallan.

Hj. Appelgren 1893.

Pomusikausi:

2025:10. Paarskylän kartanon alapuolelta 2 kynärän syvyydet on löydetty varsikeltti (*Tisimajaukkim*
täällä *kes. top. orkisto*)

Rantakausi:

8533:1-9. Lepistön turilan märettära: I
Kommision julkaisuksiä kairauksista löyivät seidät työmiestet t. alrella 1923 ($\frac{23}{11}$) sinneet 2-7. 1:llä märkityy sinne löydetty syksyllä 1924 juurtausta. Esineet 8-9 löyti Joh. S. Pälvi keräällä 1926 kairauksia

suorittaa ssaan.

Pääskylän kartanon juutar-^{T. XXIV.}
han länsireunassa ja navettara-
kenmikson edustalla on nuorom-
man rantaan don pohjokal-
mito, jonka prof. Appelgron-
tivalo ^{ontrami} luki tutkinut vu. 1893-95-96.
Esineet mörkityt luetteloihin nu-
orolla: 29/2: 162; 29/2: 164-205; 3/06: 14-24;
33/5: 1-50; 3/07: 51. V. 1864 on kartta-
non alueelta löydetty n. olla 577:14
mörkityt esineet.

33/5: 51.
V.R.K?

Juntarhan itäiseltä si-
vulta, n. 50 m kalmistosta itään,
lyhyt orás työmöös kaihåänkár -
jon keskiosan. + <sup>+ hi. kesä
1926 jäl-
keen tuo
dusta kai-
hääntän
jesta.</sup>

Halmistoa tutkittiin ainoina-
taan juntarhan, aitaan saakka;
juntarhan puoleinen osa on ko-
vasti pehkkottu. Erás työmöös 18
kertoo ^{juntarha} maata kairellessaan
tarannousmäisenä pronnikionkoita.

Hautoja:

Maritajon ulkotalon pääraaken I-XXV.
 mukson johjoispuolella sijaitseva-
 ta Lundrallin mökiä 50 astetta
 lounaaseen, oráan nothon vieressä
oralla metsistynessä mäentyrällä mai-
 nitsee prof. Nygårdsgren-Tivalo sen-
 raarat hautapaikat:

Nº 1. Siivrikkien muotoinen kivi-
 paatos n. 5 m pitkä.

Nº 2. N. 10 m alompiana mäönin-
 teessä siikeen muotoinen maa-
 kumpu.

Huom! Kyynymkessä olvia paikkoja
 on maa tavanmukaisesti paikka paikka-
 le perakennet tuon talon huvellita-
 rakennus, ja ovat ne joutuneet
 joko tuhon omaksi tai ovat ne
 rakennuksen lattian alla.

Penttilän kylä

Liidenkinkaita ja kirilatomukia: I; XXIII

Kylä sijaitsee 1½ km länteen Nálkkilan kylästä. Penttilän talosta n. 250 m länteen on matala, loivaninteinon Kruunankankare. Tämän kaakkoispuoleisesta päästä lukiota on survaarat kiintcät minnais-jäännökset.

Nº 1. N. 35 m kaakkoriskulmankoressa olevasta ladosta polyioisen, on joko sahansti maatuumut kivikasa tai alkuaan maasekainen kumpu, $6,4 \times 4,6$ m ^{laaja} ja 0,4 m korkea. Keskelle pikkairrettu 3 m pitkä ja 2,2 tvereä knyppä, joka ylettyy melkein polyaan.

Tästä n. 75 m polyoiseen, on laaja, matala kivika-

Nº 2.

sa, $17,5 \times 15$ m laaja; keskellä pitois-
ta metriä korkeah silmäkivi. Ko-
ko kasaantetty, tavallista suurem-
mista kivistä.

Nº 3.

Kymmenenkunta metriä vii-
meksimainitusta luoteessa on
samankainen kivikasa, $12,5 \times 11$ m;
län sivuohella p. n. metrin korkeus-
ta silmäkiveä.

Nº 4.

Niran edellisen poh-
joi sivuohella p. edellisten kallioinen
kivikasa, $7,8 \times 6,2$ laaja. Eteläpuo-
rella on $\frac{1}{2}$ m pitkä ja $0,5$ m korkea sil-
mäkivi.

Nº 5.

Väistön metriä n:o 4:sta
luoteessa on jyvihyppyrän muo-
toon hauritetty, edellisten kallai-
nen kivikasa, $10 \times 5,8$ m laaja; keskellä
pysäköi silmäkivi.

Nº 6.

Viimeksi mainitusta n. 25
m luoteessa on pitkässä kiveä
kivikasa, $5,3 \times 3,7$ m laaja; luoteispäässä on

I sunromysi kivi.

Nº 7.

Nº 5: stá 8m lánteen on koko-
naan maatunut kirkas, 4,7 m ni-
tin sá. Tämä on muodostettu prie-
nistá kivilohkareista.

Nº 8.

Viimeisestá 5m lánteen on
7,4 x 5,2 m sunninen ja aivan suatala
kirkas

Nº 9.

Aivan edellisen kaakkoispu-
tella, on pitkänsivikea, 9x3,3 m laaja ki-
rikasa

Nº 10.

Edellisen itäpuolella ja n:o
5: stá n. 10 m lánteen on pientä
kivistá muodosteltu kirkas, 5,6 x 3,2
m. Eteläpuolella on 2 suurta silmá-
kiveä.

Ilom!

Neljá viimeekin ainiittu a ki-
rikasaa on saattanut muodostua
pienistä kivilohkareista, joita saattaa
lähellä näitä sijaitsevasta kypä-
rikoikkairannosta tai aina alimmat
säätty alkuperäisim esitilaston alliim
hantoihin.

Nº 11. Nº 10:stä 12 m lounaaseen on suurella silmäkivellä varustettu kiviladeema, $4,4 \times 3,8$ m laaja.

Nº 12. Bastmannin torpan ~~lähellä~~^{lähellä} jaka sijaitsee n. 100 m päässä viime ekin aini tuista varista johtjoisom, ~~lähellä~~ jasum-milleen 25 m itse pääraakommeesta koilliseen on laaja kirkas, $16,5 \times 14$ m ja 0,5 m korkea. Torpan nykyinen omistaja Emil Bastman on ottanut kivitietä marettaarakommeen perustukseen, varsinkin keskikohda on pahasti hävitetty. (Uklopotti tulittavissa!)

Ilom! Prof. H. Appelgren - Kivalon mukaan on Bastmannin torpan vieressä "kivilatomus, 3 m nistünsä". sellaista on tarannut.

Nº 13. Nálkhilástá Metsäkylän vierän tien varrella, jossa sillä kohdalla, missä tie kulkee Met-

säkylän ja Ponttilän raja-aidan poiki, m. 10 m pohjasta länteen, on suorakaiten muotoinen kirkkohá jossa ka keskellä on maakumpu. Sen suurus $4,8 \times 3,5$ m ja $0,5$ m korkeus.

Nº 14.

Väti senkymmentä metriä edellisestä koilliseen, myös tien eteläpuolella ja n. 5 m länne on matala kivikasa, $11,5 \times 10$ m, syyselgrannitivalo on ilmoittanut korkudekin $0,8$ m, mutta myöten korkeus on vain $0,3$ m. mähärästi jousita, otettu kiriá. (Vaikeasti löydettävissä!)

Nº 15.

Sivun edellisen vieressä, eteläpuolella $2,8 \times 1,8$ m laaja kivipalo.

Nº 16.

Ponttilän pääräkennuksen itäpuolella, sammal pohjoispäässä, on matala, pyöreä kiviröykkio, joka on 9 m mittansa ja $0,6$ m korkea.

Huom!

(Katsotut sisätilat muidenkin kaita Ponttilän sammal itäpuolella Mälkkilän kylästä.)

(113)

Pohjankylä.

Kirjemiitá:

2912:151. Arvason mäkiturva saatu koumtalta

Hj. Appelgren 1893.

3187:24 Hallantalo saatu koumtalta

Hj. Appelgren 1893.

2912:133. Pohjankartanon Marunipellosta talon itäpuolella porsouti löytänyt tasataltan.

Hj. Appelgren 1893.

2912:134. Pohjankartanon Rajapakan torpan julkostapöydtytteri leveä tasatalla v:n 1893.

Hj. Appelgren 1893.

2912:137. Pohjankartanon maalta lähtää Lindströmin torppaan löydetty tasatalla.

Hj. Appelgren 1893.

29/12:145. Pohjankartanon Ryssakan mäslännen löydetty turvanmuotoisella terällä varustettu kivies.

Hj. Appelgren 1893.

29/12:146. Pohjankartanon Lehtikankareelta on saatu koumatulta.

Hj. Appelgren 1893.

29/12: 147. Pohjankartanon Pihlansän tor. pastaan saatu graniitti kivies.

Hj. Appelgren 1893.

29/12: 148. Pohjankartanon maalta ^{on löydetty} tasatilan teräkathelma

Hj. Appelgren 1893.

31/87: 23. Pohjankartanon torpparilta J. Rintellon saatu Iso-kivies.

N. A. Petersson ^{XII. 1895.}

31/87: 20 Mylläri ~~II~~, P. Ingmanilta ^{on saatu} (Raksois- (kouu- ja tasatalla) talta.

K. A. Petersson ^{XII. 1895.}
Katso Arpalahden kylä forsavirtaa

Kivilatomukset:

Räbsi-nimisen talon maalla Pov-
niön joen länsirannalla, vasta-
johtävä Uskelan Myllykylää ja Us-
kelan Villilän kylän Myllysaaren
tooppsaa, jonka jyrkämältä on
lovi ² getty joroussiesineitä, on
2 ¹ grinta kivirauemiota ¹ jyrkäle
vuori mukana.

(116)

Somjárvon kylä.

3684:19.

Kuuttassuosta ja löydetty tumma-kirvinen piemi esine, joka sivukkeineen molempien päälien johtka ovat varustetut reiällä. ^{Se on} Oletta saljon siinteltää.

K. A. Peterson 3/1899.

H163: 1, 2, 3, 4. Neljä ^{on löydetty} Pukirisahaa ^{Pukirisahaa} Pirkkansuu tystä, Sálly-lán maalta Puolamáan, ja se läistä tulvan kylätien valistä. Löytöpaikka keskellä milttää olevan mäön myypyn läin poljoisimolella.

I.

H163: 5. Somjárvon kylän ^{on löydetty} tornorittaa-satalta

slj. Appelgren 1902.

8707: Sállykkä talon maalta Rousintor ^{samarinniemi} I
jaan itäpuolelta melkoin man reimalta ^{oja} työm. A. Niemi löytä-myt kynsitallan sl. Salonen ²⁰/_{IX} 1926.

Hiidenkinkaita:

- Nº 1. Varemáellá, joka kohoaa Sállylán I; XXVI.
 talosta luoteisen laivan rakennus-
 ryhmán laidasta), on yksi yhdestä
 hajotettu hiidenkinas, 4,4 m P-E
 ja 3,8 m T-L sekä n. 0,5 m korkea.
 Paikalta paistuvan mäen näköala
 kaakkoon, itään ja koilliseen.

Pirolamáki. I; XXVI.

Sormjárvestá n. 125 m etelään
 ja 500 m Thalan talosta lounaaseen sijaitsee yllämäiniittä
 mäki. Se on pohjoispuoleissa
 päässä, no 5 hiidenkinasta.

- Nº 1. Mekkien kokonaan hävietty, ainostaan muutama kivi-
 ja kallio.

- Nº 2. Edellisestá 110 m lounaaseen
 on varo, jonka mykyinen jatkuus
 (loun.-koillis.) 10,1 m ja leveys 11,8 ja kor-
 kuus korkeimmasta kohdasta 1,85 m.

Vareessa on kuoppsa, jonka pitius on (diode-kaakko) 58 m ja lev. 4,6 m. Kuoppsa ei annakaan myt ylety Kallio-pohjaan. Kuopan ~~reunalla~~^{orat} muutama kiri näkyiissä, ~~tuumilla~~^{orat} 1 m pitk. ja 0,50 lev. jo läpäset etut kyljelleen.

Nº 3.

Vare 2:sta 11 m lounaaseen on 3:s, jonka kivikirkas varsin selvänä näkyiissä, P-66,5 m, T-L 7,4; korkeus on n. 1,2 m. Keskellä on, 5x1,1 m laaja kuoppsa; sitä saitsipulon aiemmin korasti hajoitettu ja kireät paseetkin parin metrin yläähön kasaan.

Nº 4.

10,5 m viimeksi mainittusta varesta kaakkoon on vare, jonka Prof. Hj. Appelgren on tutkinut v. na 1902. Sen mustat olut pitkän jyröeä. (Kts. jyrrostaa topogr. arkistossa!)

Nº 5.

Nº 4:stä 15 m itään on 5:s,

jonka mitta myös on jatkán
soikea, P-E 6,7 m ja T-L 7 m (mi-
tattuna ulomman siin kivien). Yar-
sinaisen kirkkhan leveys on näyt-
tää olem 4,8 m, pituussumta on
järisiin metriä suurempi; korkeus on
1,2 m. Sen polygoonipäässä ^{on} 2 kuoppaa,
1,1 x 1,7 m ja toinen 1 x 0,5 m, kumpi.
Kaan ei ulota jo ohi ja on saakka
Isomman korkeltá joistään näky-
vissä suuren suuren kivi, 1,25 x 1,1 m
ristiusa, sen lisäksi on sinä muu-
lania lähitá kivia.

Kaikki varret tehty kallion-
lokkareista. Paikalla olaaja
näköal a kaikkün ilman sian-
tin.

Suomonkylä.

Kiviesineitä:

3684:24. Lampsolan talon pojalta s. Lind.
strómiltänsa atu tasatalta ^{sen} löy-
detty talon pellosta.

K. A. Petersson ¹³/₇ 1899.

3684:25. Lampsolan talosta (pojalta) saa-
tu kouvalalta. Löytöpaikka on
tuntematton.

K. A. Petersson 1899.

6037:3. Suomonkylän viljelysmaasta on
E. Virtanon löytänyt kou-
talan.

E. Stenros ¹⁷/₇ 1912.

Huidonkinkaita:

- Nº 1. Alhaisten metsässä, saman nimisestä talosta n. 2 km luoteeseen ja n. 200 m sítä talosta, joka sijaitsee övelástá Knäapi-laan vierän tien oikealla puolella j.n. 100 m Suomonkylän Lampolan tiestä övelán pýsákkiin joain, luotessaan on $11 \times 10,7$ m laaja ja huidonkinas, jonka korkeus pohjoispuolella on etelänpuolella $1,5$ m. Keskellä ~~on~~^{on} 7-8 sumtaan kuoppa 4×3 m nurruinen ja $1,5$ m syvynen. Vareen eteläreunalta eritettty kiriá pois 2 m pitundelta ja 1 m laajundelta ja $0,5$ m syvyyselta.
- Nº 2. Tästä varesta 3 m luoteeseen on torni, aivan eteä, $15 \times 14,5$ ristiusá ja $1,5$ m korkea.
- Nº 3. 12 m vuoroksimainitusta

vareesta pohjoisen on 13×9 m laaja vareen poljakerros. Pohjataaja on aivan selvästi harvittavissa pohjois- ja eteläreunoissa. Korkeimmat kivet kohoavat $0,2$ m yläpuolelle maangiman.

Nº 4.

Nº 2.sta 10 m lounaaseen on $7,5 \times 10,5$ m laaja sekä sunreesti sammaltunut hiidenki-as. (jälkimäinen luku suhteelloman sunnisonnuksi, että vareen pohjoisreuna on hävitetty ja kivet on heitetty ulospäin, jotavastoin toiset reunat ovat selväpäästoiset.) Hiidenkiukan korkeus $0,9$ m

Nº 5.

Aivan edellisen länsipuolella on $6,4 \times 6$ m sunnon sammaltunut vare, jonka korkeus $0,9$ m. Tanskilä slovan ison kiven ympäriltä on heitetty kivää jois.

Kaikki 5- edellämäintua varretta ovat tehtyä enimmäkseen pyörreistä kivistä, vain jokunon Kallionlinskare on eksyystäjäkoon. Paikalla si ole juuri minkäänlaista näköalaa. Vareet ovat keskellä synkkää kuusimetsää.

Nº 6.

Edellisistä varcista itään ja Kankare-nimisestä mökistä n. 75 ja 80 m koilliseen on 6:s varc joka ohuomattavasti hajoittettu. Sen suuruisia $7,5 \times 7,3$ m ja $0,70$ m korkeas. Va-reenkanttaaltaan aiyan tasaisiin, ^{siti} ei ole yhtään haitetty.

Huom!

Tästä 5:m Kankareen tupaan pääpiikkivä 4 m pituudelta ja 2,5 m leveydelta sekä 9,2 m korkeudelta. (Epävarma)

Paikalla samanlaisiin näköalaan kuin edelliseltä.

Lenvarinmäki.

Nº 1. Yllämäainittu mäki sijaitsee Lampsolan talosta 100 m koiliseen ja kulkkee etelä-pohjois-suuntaan. On korkeimmalla kohdalla pohjoispuunassa on aivan sheä, 18x18 m laaja ja 2,9 m korkea hidenkiuas.

I. XXVII.

Nº 2. Tästä varresta suunnilleen 200 m lounaaseen on kallion huippu, jossa $7,5 \times 7$ m laaja ja 0,8 m korkea hidenkiuas. Koskellá on kallioon saakka ulottuva kuoppa, jonka laajuus $2,15 \times 2$ m; sen lätki on varretta huomattavasti hajotettu itä- ja eteläpuolelta. Vareen pohjimmainen ympärys on aivan selvää näkyvistä, ja on se tähystä mukemmin ostan-naisia raskaammista kivistä.

Nº 3.

8 m edellisestä etelään on hdt. mas. 22,5x23 m laajuisen ja 4 m korkeuden hiidenkuva. Sen keskellä on 5 m riistunsa oleva kuoppa, joka ylettyy 1,2 m syvälle; sitä paitasi on lounaispuolella, jiran reunassa, josta kuoppa, joka on n. 1 m syvä.

Nº 4.

Neljäs hiidenkuva on 10 m viimeksi mainitusta myös etelään. Se on melkein kokonaan hajotettu; kiviä on vielä n. 4,5 m laajuisella alalla, kookkuden pulessa 0,6 m. Keskellä on suuren kuopan päättämä kuoppa. Jäljellä ovat kivet ~~mukan~~ muodostamalla raskaampia.

Nº 5.

Hajotettu on myöskin viimeksi mainitusta 3 m kaakkoon oleva vare, jonka jäljellä ovat kivet muodostavat 5,5 m läiusiin kiviketän; keskellä muutamia kiviä päälekkäin. Ym-

I, XXVII.

páryskivet ovat tásákin vareessa I; XXVII.
suuria.

Nº 6. 5 m kaakkoon edellisestá on
8x8 m suuriin en hiidenkiinas; var-
sinainen alkuperái son kohán laa-
jins on ollut 6 m. Vareen kor-
keus ^{on} myt 1,05 m. Keskellá ^{oy} 2x2,3
m läpimittaltaan ja kalliosch-
jaan ylettyrá kuoppa. Tämä va-
re on joainvastoin kuin muut
tähän asti set tehty graniitá ki-
ristá, jokunon suurempia, on joh-
jajmokella.

Nº 7. Härvinäisen shá ja keko-
mamon on se hiidenkiinas, joka
on 110 m edellisistá etelään ja vä-
há sen matalammalla. Suuruis
on 8,5x7,2 m ja korkeus 1,4 m itá-
gnolelta ja 1,3 m poljanryndel-
ta

Nº 8. 100 m kaakkoon n:o 7:stá
on 7,2x6,2 m laaja ja 1,6 m korkea
hiidenkiinas. Keskellá ^{oy} 1 m lä-

Nº 9.

mittainon ja 0,75 m syvää kuoppaa. T-XXVII

Tästä varesta 7 m etelään
on kerrassaan alkuperäisessä
muodossaan säilynyt 9,5 x 8,5 m laa-
~~jainen~~ vare, jonka korkeus on 1,9
m.

Paikoilta, joissa edellä mainitut Leuvarinmäen varestot ovat sijainneet, on (olut) vallatva makoala.

Nº 10.

Varsinaisesta Leuvarin-
mäestä pienellä metsännot-
kelmallä erittäntuvalla kalli-
onkukkulalla on jälkämäisen
liidonkinas, alkijaan olut
ehkä kaksi on varettu. Sen pi-
tinus luoteesta kaakkoon ~~on~~^{on} 21,7 m
ja lopuksi kostikohdalta 7,3 m. Si-
inä on kolme kuoppaa: luoteis-
puolella sijaitseva 1,8 x 1,7, syvyys 1,15;
tästä kaakkoon 2 m ~~on~~^{on} toinen 0,5 laa-
jainen ja 0,6 m syväinen; kolmas on
3 m eteenpäin 0,8 x 1,15 ja 0,5 syvää.

Paikaltaan muutkin ilman suunnitun hyvää näköala joaitsi pohjoisen.

Kaikki Lenvarinniön huidonkinkaat ~~oivat~~ telttayt kallion lähikorkeista ja ¹⁹asian jassa.

Ritanummi.

Nº 1.

N. 250 m Lampsolan pääära I-XXVII.
kemmeksesta luoteeseen sijaitsevala kunnakkeella on varc, jonka laajus \varnothing - $6\frac{1}{4}$ ja T-L 13 m, korkeus luoteen puolella $1\frac{1}{4}$ m, lään sijauksella jonkin verran korkeampi. Kesällä $2\frac{1}{2} \times 1,8$ m laaja ja $0,75$ m syvä, kuoppa; lään sijauksella on myös 2 kuoppiaa: $1\frac{1}{4} \times 0,7$ m ja $0,6$ syvä sekä 2:n m $1,65 \times 1,1$ m ja $0,7$ m syvä.

Nº 2.

Jästää varcesta $4,5$ m luoteeseen on toinen melkein tyypillinen hajotettu huidonki as, $6,8$ m

läpimittaltaan ja $0,3$ m korkeaa. I; XXVII.
Keskellä on kivitie ~~on~~ hietetty pois
ja siinä ~~kappa~~ harvinaista.

Vähän yli 20 m edellisestä kukkulansuunnasta luo-
tteeson on $22,5$ m pitki ja 11 m
 leveä kivirivistys, jonka suunta on
koillis-lounainen! Kivitie pois-
kottain useamman nimän.
(Esdävarma).

Nº 3. Huidonkuinas n:o 1:stä 30 m kii-
lisen on kahden suuren kiven
peittämä kivikasa, $5,7 \times 6,4$ m laa-
ja ja $0,75$ m korkeaa. Dimentaras-
ti ^{se on} varre.

Nº 4. Sataakmata metriä vü-
omaksimaimistusta polyoisen
ja n. 150 m Mänteen talosta
kaakkoon Ritanummen luoteis-
reunalla on milkin tyys-
tin häritetty huidonkuin kaon
perustus, $5,8 \times 6,7$ m laaja, korkeim-
mat kivet kohoavat $0,3$ m maan-

nimman yläpuolelle.

Paikalta ^{on} mäki ala pääosaa
taan Lennun suohon.

Tuomolan-haka.

I.

Nº 1.

Mantteen talosta joutui ver-
ran koilliseen, Lenvatnumäen ja
ja kylään johtavan tiön välisä
on n. k. Tuomolan haka, jon-
ka keskikohdalla kohoaa, avan-
matala mäki. Sen korkeim-
man kohdan läntisellä reu-
nalla on vare $11,5 \times 10,5$ m laaja
ja $1,85$ m korkea pohjoiyukseltä.
Keskellä, on $2,15 \times 1,9$ suuruisin en-
 $0,9$ m syvynnen kuopasta.

Nº 2.

Tästä varresta $12,5$ m
pohjoiseen on toinen melkim
kokonaan hävitetty. Sen sun-
nus mykyään $9,8 \times 8,6$ m ja korkein
kohta kohoaa $0,85$ m. Länsi- ja etelä-
seka osittain itäpuolella on

alkuperäisen kehän juuri sitten
erottavissa. Kaikki jäljelläole-
vat ~~ovat~~ sunia joivat a polyakiria;
keskellä tykki 0,85 m pitkä & ja sa-
man verran korkea kivi. Kes-
kellä si missäni joivat ~~ole~~ nā-
kyissä.

Nº 3.

6,5 m kaakkoon edellisestä
varresta ja saman verran msi.
mäistä itään on saumal-
tunt varren polyja, 11 x 11 m
~~joka~~ kohoaa ~~se~~ kanttaaltaan 0,4 m
maanpinnan yläpuolelle. Itäru-
massa, 0,75 lerea ja 0,85 m korkea
kivi.

Nº 4.

N. 40 m sisimäisestä va-
reesta lounaaseen ja 25 m k-
lanteen tallirakennuksista i-
táan on vare ~~joka~~ puokonkaan
hävitety länsi ja etelänpuolella
on sunnuus I-Ep, 7,4 m ja 4,5 m II,
korkeus juuri 0,9 m.

iluom! 4m etelaan edellisestä on vähän
 matalammalla kivikasa. Mahdollisesti ~~se on~~
 modarlettu edellisestä va-
 reesta. Sen suuruus ~~on~~ 6x5,6 m ja $\frac{9}{2}$ -
 m korkeus.

Paikalta pyramoastaan mitätön näköala länteenpäin.

Tilkka.Lähdeinkuikka: Varemäki.I

Tilkalan maalla, n 1km Torkkilan talosta itään sijaitsee yllämainittu mäki. Sen länsirinteen eteläpää varetta:

Nº 1.

Pahaksi hävitetty, n. 4x4cm laaja.

Nº 2.

Sivun edellisen eteläpuolellaisparisen metriä laaja varastaaan johtoankomalle (Hästätelän).

Torkkilan kylä.

Kiviesineitä:

3687:23. Torkkilan kylästä, rååtali Jo-
han Lindholmlta postettu toises-
ta päästää tasa, toisesta kouru-
taltakri hiottu kiviesine.

K. A. Petersson 13/6 1899.

Ilom! Mahdollisesti Torkkilan ky-

3187:21. lástā on myös kiviesine,
joka postettu "rååtali Lind-
holmlta". K. A. Petersson 1895.

3187:22. Samaan Peterssonin lá-
hetysteon kuin edellinen, kuu-
lun löytösaikaltaan tuntema-
ton tasatalta. (Yhdistän sii-
tähän, kylään ilman mitään
pätevää syötä.)

Huidonkinkaita:

I; XIII.

Nº 28.

Rajamäellä, Lemun maalla
 sijaitsevasta varresta n:o 14/Le.
 mun-Torkkilan rajaajapohjoi-
 seen pain n. 10 askelta ja 20
askelta Torkkilan vierästä tis-
 tää, ^{vareti paaon} on 10,2 m P-E ja 9,55 T-L kor-
 keus pohjaispuolella 1,05 m. Kes-
 kella on 7 x 2,1 m laaja kuoppa,
 joka kuopan reunassa olvan
 suuren luontaisen kiven vie-
 ressä ylettyy johtaan saakka.

Tuohiton kylä(Aksi kiviesine mer.
kitti kartalle XXVIII)

Kiviesineitä:

T. R. M. 181. Tuohiton kylästä ja vasarakirves.

Lindorin kokoselma.

--- 182. Tuohiton kylästä, miltysuron varrelta on ^{loudestys} "maaräämätön" kiviesineen kappale.

Lindorin kokoselma.

2912:144. Hamnuntalon maalta, asuinrakennuksen lounaispäästä, isänmän kyntässä (kyntässä) jäljessä harjan länsiosissa, n. 7-8 syltää pumppuha-aidasta, löyttyi pionenläntä veneenmuotoinen vasarakirves (ilman valinharjaa).

I.

Sj. Agrell 18963.

6832:2. Koivulan salstan maalta löydet-
tin v. 1911 no, 5 m syvältä kourutalta.
V. Myrsky. $\frac{3}{11}$ 1915.

2912:140. Naarjärven pohjoispäässä olvasta
saaresta ~~at~~^{on} torppaan Söderholm löytá-
nyt ruskeatirisen kourutalan.
Sararella on kirkk. asumpaikka.
Elj. Appelgren 1893.

-- 141. Naarjärven pohjoispäässä olvasta I XXIX
~~saaresta~~^{on} torppaan muttunut, puolijyrä-
teräinen kirves. Löytäjä Söderholm.
Elj. Appelgren 1893.

-- 142. Naarjärven itäpuolella olvasta sil-
vergrenin (nyk. Sinervo) torpasta saa-
tu poikkikirves. Löydetty "mantereelta"
Elj. Appelgren 1893.

2436:16. Pielon (Pictilän?) talon maalta on
löydetty kourutalta.
Elj. Appelgren 1885.

(138)

2436:17. Pieton talon maalta ^{löydetty} kourutalla-
ta.

Ilj. Appelgren 1885.

--: 18.

Pieton talon maalta ^{löydetty} ~~oja~~ jaan tu-
mst kourutalla.

Ilj. Appelgren 1885.

2912:154.

Pieton talon ^{löydetty} maalta pieni kit-
tos.

Ilj. Appelgren 1893.

8708:

Pieton talon Hossakke dolta, Tuo- I.
marin tiestä Tuohittoon käännyt-
täessä, tien pikealla molella sijait-
sevasta pienestä kuosaasta löyti
työnishen joika Arthur August
Elonen kesällä 1925 reiällisen ki-
riasen.

Il. Salomon 20/IX 1926.

Hudenkinkaita.

Nº 1.

Naarjárvon pohjoispäässä, olorasta saa I.
recta moradn itään, járvon rannasta n. 400 m samaan suuntaan, on ma-
talan kukkulon keskikohdalla jokseen-
kin hyvin säilynyt kiviröykkio, vaik-
kakin huomattavasti sammalitunut.
Röykkion pituus 8-8,60, l-2 3,60 m ja
korkeus 0,75 m. Keskellä jo 0,9 m jatka,
0,5 m leveä ja 0,5 m syvä kuoppsa.

Paikalta on näköala ainoastaan
Naarjárvelle länteen sekä Nairassuo-
hon itään.

Nº 2.

Jästä kiviröykkistä 8,5 m I.
koillisen on 1,8 x 1,2 m niistänsä olva
kivilatomus. Suurimpian kiven kor-
keus 0,25 m.

Yanhemyn rantakausi.

6915:1.

Naanjärven pohjoissäädässä sijaitsevan Salomimon (ent. Järvenojan) jellosta, n. 100 m pääärakennuksesta itä-kaakkoon, rakennuksesta katsoon vuodennoin P-E kulkevan saran päästä, löysi tops. Salomin kes. 1910 tai 1911 soikean tulustiven.

I.

V. Myrsky.

2912:63.

Naanjärven itäpuolella sijaitsevasta Silvergrenin topsastapakki siorakirveä ehkä myöhömmältä rantakandelta, kivissä paimen-hionnan jalkia.

Ilom!

Topsasti Silvergren (ent. Silvergrön) huumantti itä-hän oli toisen näistä löytämyst Ficksmåson haasta, kiskon jätäjästä; kiu taason toisen löysi jokin pieni poika, mutta ei minnitannut mistä.

H. Appelgren 1893.

Kivilatomuksia:

Näsgåvön itärannalla, Silvergrönin kylän loppuun mukaan, aivan rannalla ^{on} ollut 2 matalaa kivilatomusta; toisen on Appelgren tutkinut. Toinen on myöhempinä peltosaa rairattassa, hävitetty. Appelgrenin mukaan joukko kivien laajuus ollut 3 m nostiinsä, korkeus 0,3-0,4 m.

Huom!

Pistilän metsässä, 16 m Pistilä-
Piston rajasta lounaaseen, Har-
jolan tiestä Pistilä-Piston metsä-
raaja 107 m luoteeseen, sijaitsee
hanka, jonka laajuus kaakosta lu-
teeseen 7 m ja lounaasta koille-
seen 6,5 m. Hukan lounaisi-
rusta päättäen, on muoto alku-
jaan ollut suorakulmainen. Kiri-
kehän leveys näyttää olevan n. 3 m.

Pohjoispuolella ja pikkilä sinillä ^{on} kiri-kohää hajoitettu. Keskikohdasta han-ta, ~~on~~ m pikkä (P-E) ja etelänpuoleisesta päästä 3 m, keskikohdalta 1,3 m ja pohjoispäästä 2,1 m laaja kuoppa, joka kanttaaltaan ylettyy jo oljaan.

Kirikohää on täytetty valankaurilla, kohoten paikottain 0,85 on maangruuna yläpuolelle. Lahankauria on jo et-
tu maantiesille. V. Myrskyokairon-
nit haitaa ja löytämät sütä lum-
sinja (7173 *Muscom luitelossa*) ¹⁰/₂ 1916.

Kaurin-
vahaa.

7173.

Yliskylä.

Vanhempi rautakausi.

Yliskylän kirkkomaalta, ^{on löydetty} I
jollakin mäistö vanhemmalla rau-
takaudelta, josta saadut esineet
ovat merkityt. Kansallismuseon
lutteloon n. lla 2912:1-44. ¹⁸⁹³ J. Appelgrm.

Moremphi rautakausi.

Yliskylän kirkkomaata laajen-
tessä tavattuun moremmalle
rautakauden kalmisto jossa xi
hautaa. Siitä saadut esineet ovat
merkityt Kansallismuseon lutteloon
numerilla: 2912:45-132 ja 2939:1-3 sekä
3106:25-33.

Kairauksessa suoritettu Prof.
Appelgron - Kiralo vv. 1893/1895.

Nuorempi rautakausi.

Tyynelän posttokeskusta sijaitsee Sr. palahdon talon ja Kuhmisten talon ymöiväliissä. Siitä on sekä löytöjön että kairausten kautta tullut seuraarat esineet kansallismuodoon:

I

Fluom! Fermion Musossa on edellisen lisäksi kaksi keihäänkärkeä, joita on löydetty jostain jokin aasta Tyynelän jaäraukennuksen lähetä.

(ks. topogr. arkistossa olevaa karttaa!).

Fluom!

Tyynelä tunnus omassa srpsalabdenkyllaan ja tunnus myk. Kuhmisen, Imatra Kirkko se top. arkistossa olevissa tiedonmateriaaleissa on yhdistetty Yläsylhän, nimisen sen myös tässä.

Öyrilän kylä

Kirjesinut:

3163: 13. Öyrilän kylästä on asatalta.

T. A. Lindström $\frac{29}{12}$ 1895.3163: 14. Öyrilän kylästä ^{on löydetty} (kaksostasatalta).T. A. Lindström $\frac{29}{12}$ 1895.2912: 138. Trouvarin tai Vähäntalon maalta
on löydetty n. v. 1890 venonmu-
toinen vasara kirves; ^{seos} pöstellä kauppi-
Wahlstamilla.

Hj. Appselgren 1893.

6409: 3. Vähäntalon maalta, kylän
yhtoisestä hietakuopasta on löy-
detty (lontajäkin ilmoitettu siion-
myt ~~on joitaneensa~~^{sellaisen}) konnialta *oli jumi-
ruom! Kylän asujamisto ei tönnyt, tullut sai-
mita. Hietakuopaa on käy - raalasta.
tetty kylän yhteisenä.

(146)

6905.6. Tsontalon maalta, histakuopas-
tapsuntarin poika Alarik Panta-
non löytämässä jääkkikirveen.

K. S. Lindström 1/11/1915.

I